

Lipin pučkoškolac

Školska godina 2003./2004. broj 8, godina VIII

140 godina naše škole

PŠ Hum Stubički

GLOBE vijesti i zanimljivosti

Uvodnik

Eto nas ponovo na kraju školske godine. Kad prolistate osmi broj *Lipinog pučkoškolca*, najboljeg lista na svijetu i u sva tri okolna sela, vidjet ćete da se puno toga dogodilo i da smo bogatiji za mnoge doživljaje. Najvažniji je, svakako, 140. rođendan naše škole. Svi smo osjetili svečarsko raspoloženje koje je pratilo događanja tih dana.

Uz već uobičajene rubrike u kojima pratimo aktualna događanja želimo skrenuti pažnju da u ovom broju lista predstavljamo područnu školu Hum Stubički, a uveli smo i novu rubriku u kojoj možete upoznati svoje učitelje. Nadamo se da ćete uživati čitajući literarne radove i razgledavajući likovne radove (možda pronađete i svoj). Riješite križaljku, naučite nešto što još niste znali iz rubrike *Želim znati*, mislite na svoju simpatiju čitajući *Ljubavni oglasnik*.

***Lipin pučkoškolac* broj 8 je pred vama – istražite ga!**

SADRŽAJ:

1. 140 godina škole	3
2. GLOBE zanimljivosti	8
3. U tvornici Vetropack	10
4. Kritičko oko	11
5. Škola u gostima	15
6. Gostovanja u školi	16
7. Maturalac	17
8. Predstavljamo PŠ Hum Stubički	18
9. Naši učitelji	20
10. Natjecanja i uspjesi škole	22
11. Knjižnica	23
12. Želim znati	24
13. Literarno-likovne stranice	25
14. Ljubavni oglasnik	36
15. Nogomet	37
16. Zabavna stranica	38

IMPRESUM

Lipin pučkoškolac
List učenika OŠ Matije Gupca
Gornja Stubica
Šk. god. 2003./2004.
lipanj 2004.
broj 8, godina izlaženja VIII.

Adresa uredništva:
OŠ Matije Gupca
Ulica M. Gupca 2
49245 Gornja Stubica
tel.: 049/289-541
fax.: 049/289-164
e-mail: os-gornja-stubica-001@skole.htnet.hr

Nakladnik:
OŠ Matije Gupca Gornja Stubica

Za nakladnika:
Željko Popović, ravnatelj

Uredništvo:
Doroteja Lisak, 7.c
Dorotea Drempetić, 6.b
Lidija Grah, učiteljica

Novinari:
Sanja Mucak, 5.a, Petra Vuković, 5.a, Anita Moštak, 5.c,
Štefica Škvorec, 5.c Petra Benko, 6.a, Jasmina Bokun, 6.b,
Monika Boroša, 6.b, Tea Dremptić, 6.b, Martina Ilinić, 6.b,
Maja Španec, 6. b, Valentina Pikec, 6.b, Danijela Salar, 6.b,
Valentina Mezdić, 6.c, Božica Bekina, 7.c, Željka Gledec, 7.c,
Nikolina Salar, /c, Nikolina Šagud, 7.c, Ivana Moštak, 7.c,
Anamarija Kirin, 8.c

Unos teksta:
Napredni informatičari

Odgovorna urednica:
Ines Krušelj-Vidas

Grafičko oblikovanje:
Marko Smetko, 8.a, Tomislav Lisak, 8.a, Nikola Hučić, 8.a,
Matija Komin, 8.a, Valentina Đurek, učiteljica

Fotografije:
FOTO grupa, Drago Frajtag, učitelj, Željko Popović, ravnatelj

Tisak:
Službeni glasnik d.o.o., Krapina

Naklada:
300 komada

Cijena:
10 kn

Uvod

Ove školske godine našoj školi je bio 140. rođendan. U samo jednoj školskoj godini toliko se toga dogodi u životu škole da se je gotovo i teško prisjetiti potrebnog pri pisanju povremeno prisjetiti onoga što se dogodilo tijekom mještana, bivših i sadašnjih učitelja. Učinjeno je to djelatnika bio je zauzet pripremanama koje su trajale matičnoj školi s pregledom povijesti škole, izložba školske zadruge i ostalih sekcija izvannastavnih svečanom programu škole sudjelovalo oko 130 folklorne sekcije. Sadašnjim i bivšim djelatnicima školi, a zahvale su dodijeljene institucijama i škole. Domjenak nakon priredbe bio je izuzetna sadašnjih učenika.

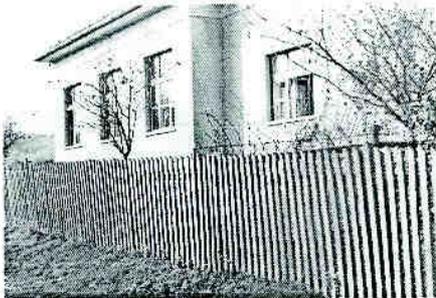
Ostaje pred nama još jedan važan zadatak – iz svih ovih dokumenata načiniti knjižicu koja će sadržati objedinjene podatke o povijesti školstva u Gornjoj Stubici.

školskih izvještaja i spomenica. Ne manje važno se je duge povijesti škole zbog učenika, roditelja, 22. travnja ove godine. Veliki broj učenika i nekoliko mjeseci. Priredena je velika izložba u likovnih radova učenika, radova učenika sekcija aktivnosti, obnovljena je i stalna etno postava. U učenika članova zbora, tamburaši, članovi dramske i škole podijeljena su priznanja za prijegoran rad u pojedincima koji su na bilo koji način podupirali rad prilika za susret bivših i sadašnjih učitelja, bivših i

Z. Popović, ravnatelj

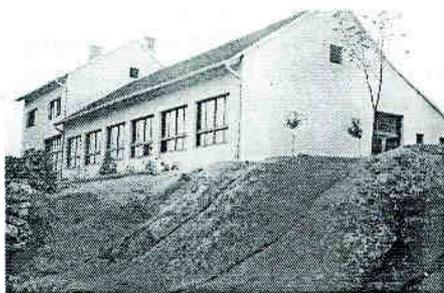
Gornjostubičke škole

PŠ Dubovec

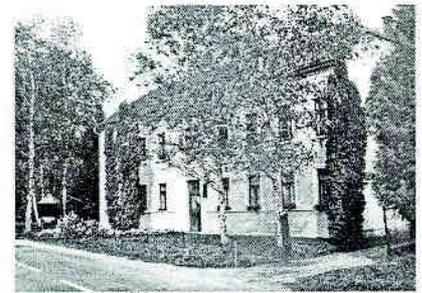
PŠ Sveti Matej

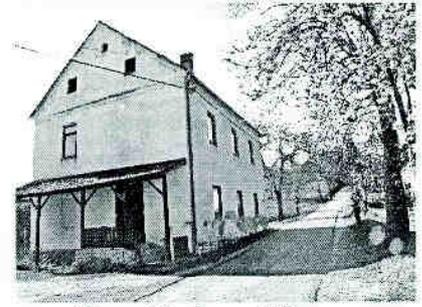
PŠ Hum Stubički

Prije naše ove lijepe i uglancane škole, postojala je i još starija u današnjem dvorcu Oršić. Tu školu su pohađale naše bake, a i poneki roditelji. Fasada i zidovi škole su bili ispucani, a podovi crni od đačkih cipela i čizama. Učionice su imale drvene peći na drva i ugljen koje su ložili svi: od učitelja do učenika u magarećoj klupi. Početak i završetak nastave oglašavala je kuharica ručnim zvoncem. Poslije nastave djeca bi izjurila na igralište i neprestano udarala loptom u zid. Djeci je bila velika radost spuštati se na torbama, pogotovo zimi niz brijev Samci. Početkom 1970 god. djeca su se preselila u našu današnju školu Matije Gupca. Tada nije postojao kosi krov i dvorana za tjelesnu kulturu. U unutrašnjosti je sve bilo ulašteno i uredno. Učitelji su bili nad djecom kao "vrane nad pilićima." Neprestano govoreći: "Nemojte ovo, nemojte ono, pazite ovo, pazite ono." Govore nam to još i dan – danas. Možda zbog toga, naša škola još je donekle sačuvana i uredna.

Petra Benko, 6.a
(prema sjećanju oca Stjepana Benka)

PŠ Dobri Zdenci

Stara škola pod lipom

Gradnja dvorane i kosog krova na matičnoj školi u Gornjoj Stubici

Naša škola kroz povijest:

- 1904. godine sagrađena je škola u Svetom Mateju.
- 1929. godine sagrađena je škola u Dobrim Zdencima.
- 1942. godine sagrađena je škola u Dubovcu i postaje područnom školom škole u Dobrim Zdencima.
- 1950. godine sagrađena je škola u Humu Stubičkom.

- 1970. godine učenici i učitelji useljavaju u novu školsku zgradu. Škola mijenja ime u Osnovna škola "Matija Gubec"
- 1978. godine dograđuje se športska dvorana. Na ravni krov škole dograđuju se tri učionice i manja dvorana za kino predstave.
- Tijekom vremena, od useljenja u novu školsku zgradu na ovamo, sustavno se uređuje okoliš škole. Naša škola je više puta nagrađena za primjerno uređen okoliš.

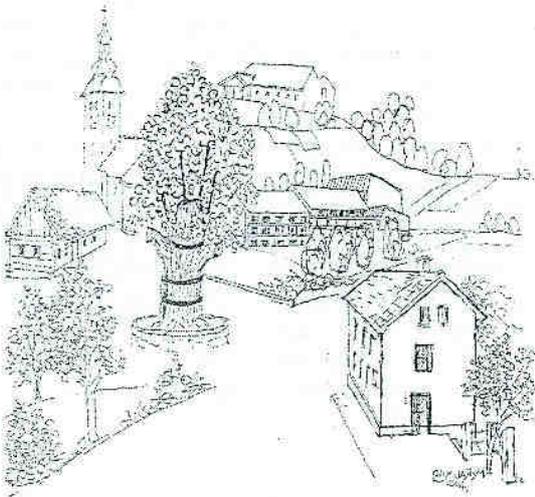
- 1992. godine škola dobiva prva računala (PC). Uređen je poseban prostor za nastavu. Osim u nastavu, računala se uvode i u poslovanje škole.
- 1996. godina početak je obnove starog voćnjaka koji se nalazi u blizini Gupčeve lipe.
- 1996. godine škola su uključuje na INTERNET, a nakon edukacije učitelja za GLOBE projekt, 15. studenog šalju se prvi meteorološki podaci u GLOBE centar (USA, Colorado). Prva smo osnovna škola u državi koja počela slati podatke u centralno računalo.
- Škola ima dobro opremljenu medijateku s mnoštvom tonskog i slikovnog materijala potrebnog za nastavu.
- Posebna brigu o čuvanju, prenošenju na mlade i predstavljanju etno-naslijeđa vode etnografska i folklorna grupa škole.
- Od 26. – 28. lipnja 2002. godine škola je bila domaćin (uz školu Marija Bistrica i Konjščina) 5. susreta hrvatskih GLOBE škole u Stubičkim Toplicama.
- Rujna 2002. godine dobivamo od Ministarstva 9 umreženih računala Pentium IV. s pisačem.

- 1863. godine izgrađena je školska zgrada (kod lipe).
- 1875. godine započela je redovna nastava.
- 1880. godine škola kod lipe porušena je potresom. Nastava se privremeno odvija u zapuštenom drvenom gradiću plemića Praunšpergera (zgradi braće Lisak).
- 1907. godine ponovni je potres 2. siječnja ošteti školsku zgradu. Nastava se do listopada te godine odvijala u gradu grofa Oršića.
- 1907. godine je općina iznajmila u gradu grofa Oršića (radi prevelikog broja djece), najveću sobu /palaču/ i uredila je za učionicu. Tako je ova škola pretvorena 1. rujna 1907. u dvorazrednu." Nastava se odvija u školi kod lipe i u gradu grofa Oršića.

- 1952. godine škola u dvorcu Oršić (koji se od 1925. godine naziva Gupčev dom) postaje samostalni školski centar – škola Samci.
- 1959. godine škola Samci (u Gupčevom domu) mijenja ime u Osnovna škola „Ignac Ciglenečki“ i postaje centralnom školom za područne škole u Svetom Mateju, Humu Stubičkom, Dobrim Zdencima, Dubovcu i staroj školi kod lipe.
- 1964. započinje se s gradnjom nove škole u centru Gornje Stubice.
- 1968. godine, nakon više od sto godina upotrebe, zatvoreno je područno odjeljenje škole u Gornjoj Stubici – škola kod lipe. Učenici su prešli u školu u Gupčev dom.

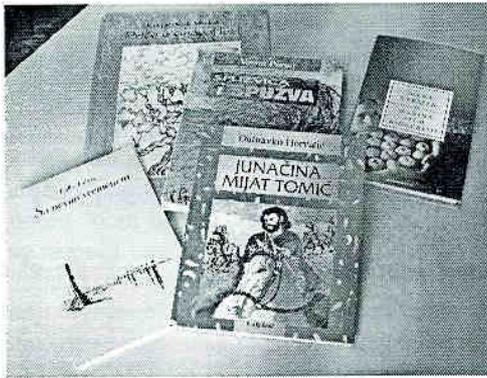
- 1992. godine škola dobiva prva računala (PC). Uređen je poseban prostor za nastavu. Osim u nastavu, računala se uvode i u poslovanje škole.
- 1996. godina početak je obnove starog voćnjaka koji se nalazi u blizini Gupčeve lipe.
- 1996. godine škola su uključuje na INTERNET, a nakon edukacije učitelja za GLOBE projekt, 15. studenog šalju se prvi meteorološki podaci u GLOBE centar (USA, Colorado). Prva smo osnovna škola u državi koja počela slati podatke u centralno računalo.
- Škola ima dobro opremljenu medijateku s mnoštvom tonskog i slikovnog materijala potrebnog za nastavu.

Osnovna škola Matije Gupca Gornja Stubica

- Osmogodišnja osnovna škola s 29 odjela
  - Matična škola s 20 odjela
  - Područna škola Dubovec s 2 odjela
  - Područna škola Dobri Zdenci s 2 odjela
  - Područna škola Hum Stubički s 2 odjela
  - Područna škola Sveti Matej s 3 odjela
- Broj učenika: 315 u nižim odjelima
313 u višim odjelima
628 u svim odjelima
- Učitelji: 19 učitelja RN
20 učitelja predmetne nastave
4 vjeroučitelja
2 stručna suradnika
1 ravnatelj
- Ostali djelatnici: 13
- Ukupno djelatnika: 59

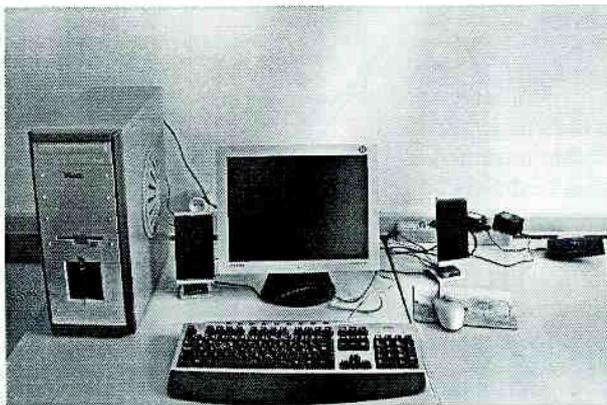
Darovi za 140. obljetnicu škole

Povodom 140. obljetnice škole Matije Gupca u Gornjoj Stubici obitelj Hanžek poklonila je kompjutor koji je na upotrebu

dobila GLOBE grupa. Otvoreno učilište Oroslavje poklonilo je školi nekoliko knjiga za lektiru. Škola u Turnišću poklonila je dvije slike, bivša djelatnica škole Vlasta Srabotnak jednu i škola u Donjoj Stubici jednu sliku. Ratka Jurković, bivša učenica škole poklonila je školi zbirke svojih pjesama. Škola im od srca zahvaljuje.

Monika Boroša 6.b

Moja škola

Moja škola nosi naziv OŠ Matije Gupca. Ime je dobila po Matiji Gupcu, čovjeku koji se borio za prava seljaka i poveo Seljačku bunu 1573. godine. Djeca u mojem kraju počela su redovito pohađati školu od 1863. godine, od kada se i računa postojanje škole u Gornjoj Stubici. Prije toga vremena nije se puno marilo za školovanje djece. Djeca nisu pohađala školu jer je vladalo siromaštvo u Zagorju. Roditelji su bili često nemarni prema svojoj djeci i smatrali su da će im biti puno bolje ako djeca pomažu u poljodjelstvu. Svemu tome treba dodati i velike udaljenosti od škole jer su kuće i sela bili raštrkani po mnogim bregima.

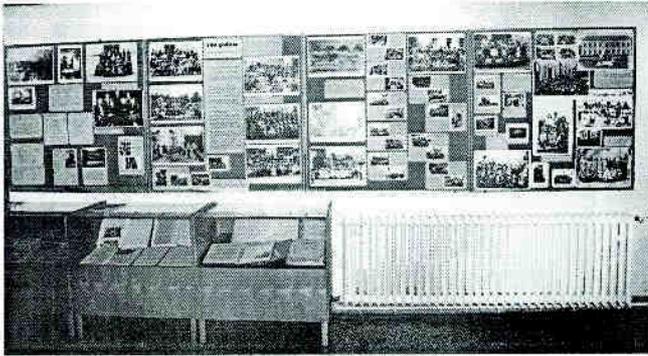
Školska zgrada u kojoj ja pohađam školu otvorena je 1970. godine, a školska dvorana je dograđena 1978. godine. Sama škola smještena je u maloj dolini tik uz glavnu cestu koja povezuje centar Gornje Stubice i grad Donju Stubicu. Okoliš škole je uređen jer se učenici i profesori stalno brinu o čistoći, o cvijeću, travi, živici, drveću. Sve se to redovito čisti, sadi, kosi se trava i po mojem mišljenju okoliš škole vrlo je lijep i uređen. Zgrada škole je velika, ali se stalno nešto na njoj radi, boje se zidovi, uređuje krov, mijenjaju prozori. Uređuje se i unutrašnjost škole, centralno grijanje, medijateka, knjižnica, kuhinja i sportska dvorana.

Moja škola ima puno učionica, a meni je najgora ona iz tehničkog odgoja jer ima stolice na kojima uvijek uprljam svoju obuću. Najdraže učionice nemam već mi je najdraža «učionica» dvorana tjelesnog odgoja. Na satu tjelesnog odgoja se razgibavamo, vježbamo i slobodno se družimo. Od predmeta najdraži su mi glazbeni i likovni te biologija. Hodnici naše škole su veliki i prostrani. Na zidovima vise panoi, a na njima se stalno mijenjaju dječji radovi, crteži, sastavci ili fotografije koje prate sve prigodne obljetnice i događaje.

Prošli tjedan, točnije 22.4., proslavili smo 140. godina školstva u Gornjoj Stubici. Uglavnom sva se ta proslava odvijala u našoj školi. Tako je u prizemlju škole otvorena prigodna izložba. Bila je tu prikazana etnografska zbirka, fotografije iz povijesti naše škole, razredi, učitelji, učenici

140 godina škole

priređbe, natjecanja, a isto tako izloženi su i najuspješniji radovi naš učenika iz slobodnih aktivnosti.

Također je bila i priredba koja je djelovala još svečanije zbog mnogobrojnih gostiju koji su svojim prisustvom uveličali našu obljetnicu. Gosti su bili iz Francuske iz

pokrajine Provansa te iz Slovenije iz grada Turnišča. Svi su oni donijeli prigodne poklone koje su predali nama, našoj školi, a naši voditelji su goste lijepo ugostili i uručili im naše poklone. Posebno dragi gosti bili su učitelji koji su nekad radili u našoj školi, a iz škole su otišli ili na druga radna mjesta, ili u zaslužene mirovine.

Kad sada razmišljam o svojoj školi, o tome kako se pripremala izložba, kako su se pomno i s koliko su se žara i veselja prikupljale stare slike, nekako me obuzme milina i osjećaj dragosti. Isto tako sama priredba, razdragani gosti, učitelji, profesori, a i mi učenici, stvaraju u meni neki posební osjećaj povezanosti i sklada, jedinstva i nadopunjavanja u radu, učenju, sportu i druženju. Mislim da na takav jedinstveni i zajednički život u zajednici mogu biti ponosni svi koji koriste našu školu, bilo da su to učenici, njihovi roditelji ili učitelji.

Iva Stakor 7.a

Ja volim školu jer sve što želim mogu naučiti. Moja mama misli da ću, kad odrastem, biti pametna.

Marija Idžanović 2.b

Ja volim školu zato jer u njoj učim, a ne volim zato jer me stalno netko tuče. U školi učim zato jer hoću postati pametan čovjek.

Ivan Ivanić 2.b

Volim ići u školu. Škola je jako velika. U školi sam si našao prijatelja.

Matija Novosel 2.b

U školi sam našao prijatelja Matiju. Matija mi pomaže sve što trebam.

Florijan Hren 2.b

Misli o školi

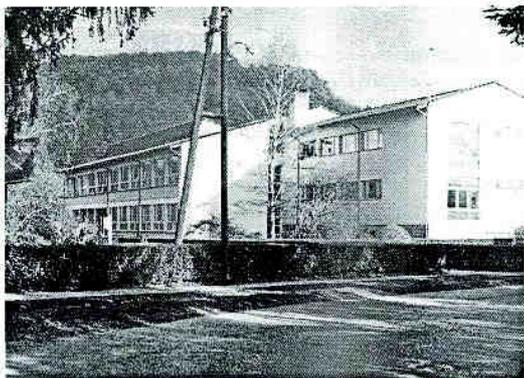
U školi sam upoznala puno prijatelja i prijateljica s kojima se družim. Upoznala sam i učiteljice. Za mene škola znači ljubav.

Ana Kontent 2.b

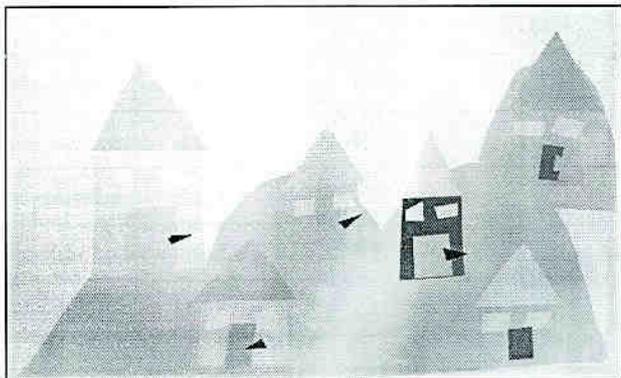
Meni je u školi jako lijepo. Kad ću odrasti, moći ću se zaposliti. U školi mogu naučiti računati, pjevati. Učenici ne bi smjeli brbljati, igrati se, žvakati..., a smiju veseliti se, smijati, učiti. Ja bih htio da su svi učitelji i učiteljice kao i moja učiteljica.

Moji roditelju kažu da je škola važna. Ja isto mislim da je škola važna i zabavna. U školi mogu naučiti sve što me zanima, a i mogu naći prijatelje. Neki ljudi kažu da škola uopće nije zabavna. Ne volim takve ljude jer ne znaju što znači škola.

Nikolina Lisak 2.b

Moja škola u budućnosti

Ja sam učenica OŠ Matije Gupca u Gornjoj Stubici i mnogo toga bih promijenila u radu škole. Željela bih da imamo zbilja suvremenu školu, u kojoj bi se mogli učiti onome što će nam u budućem životu trebati.

Nakon što bi savladali čitanje i pisanje u nižim razredima, nastale bi velike promjene. U višim razredima više ne bi samo sjedili u klupama i čekali da se znanje slijeva u njihove glave već bi se učenici podijelili u grupe i gradivo bi obrađivala timski.

Svaka skupina bi morala napraviti plakat o gradivu te bi na kraju bile prezentacije tako da se i ostali učenici upoznaju s gradivom koje oni nisu istraživali. U školi ne bi bilo zvona, pa bi učenici, tj. timovi, dolazili u školu kad bi zaželjeli po njihovom dogovoru. U školi bi morali biti do 14 sati tako da stignu sve napraviti. Užinu bi imali po

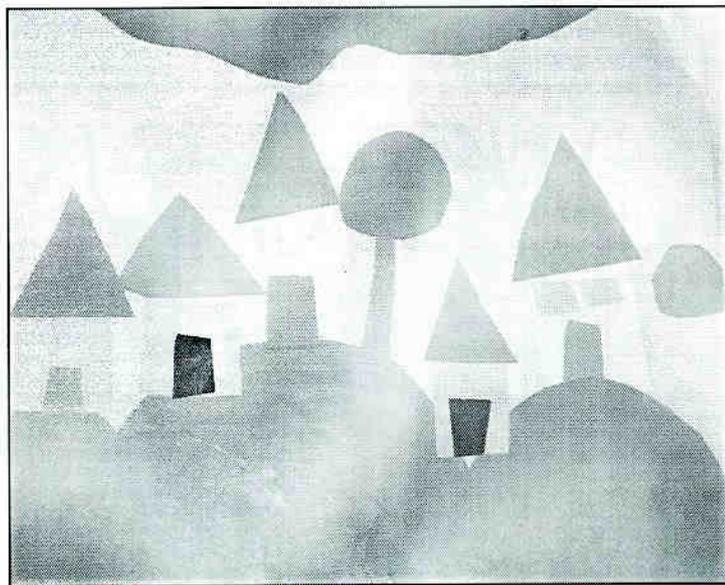
izboru, kad god bi htjeli pa bi iz škole mogli otići na pola sata da skoknu u dućan po nešto.

U svakom razredu bio bi samo jedan učitelj koji bi učio sve predmete. On bi timovima pomagao. Ocjene bi timovi dobivali na slijedeći način: učitelj bi nakon svake prezentacije pitao ostatak razreda prikazano gradivo, pa ako bi dosta toga znali – tim bi dobio dobru ocjenu. Također bi djeca morala biti pristojna i mirna da ne ometaju ostale timove. Na kraju školske godine birao bi se najbolji tim. Iz svakog razreda odabrao bi se jedan tim koji bi imao najbolje ocjene pa bi pred žirijem prikazao svoju najdražu temu iz sveukupnog gradiva. U žiriju bi bio ravnatelj, pedagog, tajnica i načelnik općine te bi oni odabrali tri najbolja tima na školi koji bi onda bili posebno pohvaljeni i nagrađeni.

Nadam se da će tako moja škola izgledati u budućnosti.

Dorotea Drempećić, 6.b

Moja škola

Moja škola je sasvim OK! Imamo sve što trebamo: učionice, sportsku dvoranu, igralište, kuhinju... Na hodniku smo dobili nove vješalice za jakne, a i sami hodnici su nanovo oličeni. U razrede su se uredno smjestili novi panoji, a prozori izgledaju puno ljepše s novim zavjesama...

9 godina kasnije...

Ja u ovu školu nisam išla!!! Pa to je sasvim nova škola! Potpuno je modernizirana.

Krov je od stakla i upija sunčevu energiju koja se zimi koristi za grijanje. Prozori se više ne raspadaju već su novi, metalni. Cijela škola je tirkizno plave boje. Divota!

U svim učionicama su nove klupe, s ladicama u koje učenik može staviti potreban pribor. A stolice – znate one na kotačiće – baš su zakon!

Više nema zelenih ploča na zidovima, već potrebne podatke učitelji izlažu projektorima.

Ne, stvarno, ta škola je sasvim nova. Blago djeci koja je polaze!

Doroteja Lisak, 7.c

Likovni radovi: Doroteja Kućak 1.b – Moje selo
Ivana Korman 1.b – Moje selo

GLOBE VIJESTI

Prva polovica 2003. godine biti će zapamćena po nevjerojatnim klimatskim ekstremima.

Netko bi mogao reći: «Ljudsko srce nikad zadovoljno nije...».

Kad je hladno i ima puno snijega, mi bismo htjeli toplo proljeće, ili obratno. U medijima smo čuli od naših poznatih meteorologa da ovakvi klimatski ekstremi nisu zabilježeni od početka meteoroloških mjerenja u Hrvatskoj (19.st.). Zato nije neobično da i podaci izmjereni na našoj meteorološkoj postaji bilježe neke ekstreme.

Zima je bila duga, snježna i hladna.

Najniža izmjerena temperatura zraka je bila -20°C. Trideset dana uzastopno je jutarnja temperatura bila niža od 0°C. Najhladniji mjesec je bio veljača s prosječnom temperaturom od -2°C, a prosječna minimalna temperatura zraka za isti mjesec je iznosila -8°C.

I snijega je bilo puno. Najviša izmjerena visina je iznosila 50cm. Snijeg je padao 20 dana, a na tlu se zadržao 60 dana!!!

Sva sreća da ga je bilo toliko! Vozači mu se nisu radovali, ali poljoprivrednici bogme jesu. Pogotovo zato jer se snijeg na tlu zadržao sve do 4. ožujka, a nakon toga dolazi razdoblje dugog sušnog vremena. Inače, u sjeverozapadnoj Hrvatskoj maksimum padalina je u kasno proljeće (5.i 6.mj.), kada padne i do 300 mm kiše. Evo što se dogodilo ove godine:

U 2003. godini pamtimo izrazito toplo i sušno ljeto razdoblje. Naši mali i brižni meteorolozi motrili su atmosferu skoro cijelo ljeto (90 % dana). Evo što su zabilježili tijekom 7. i 8. mjeseca:

Najviša izmjerena temperatura zraka je 37°C.

Maksimalna temperatura zraka viša od 30°C je izmjerena 39 dana (u lipnju je takvih dana bilo 14).

Minimalna temperatura zraka viša od 20°C je izmjerena 6 dana (vruće noći).

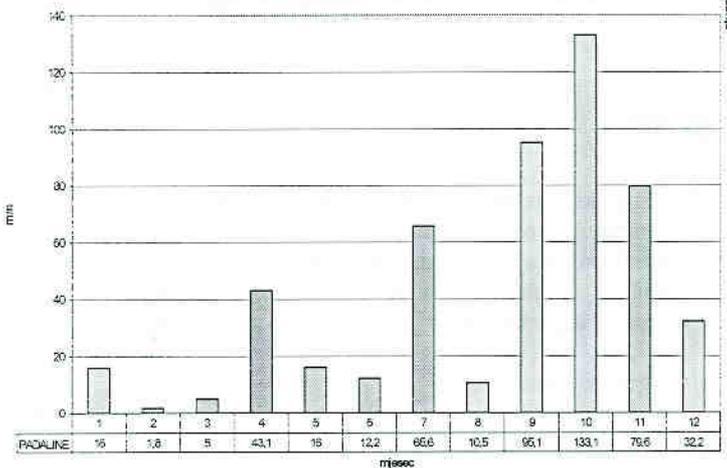
Prosječne temperature zraka srpnja i kolovoza iznose 23,3°C (u 2002. g. srpanj 21,2°C, kolovoz 20,6°C).

Padalina je bilo malo – u srpnju 65,6 mm, a u kolovozu 10,5 mm.

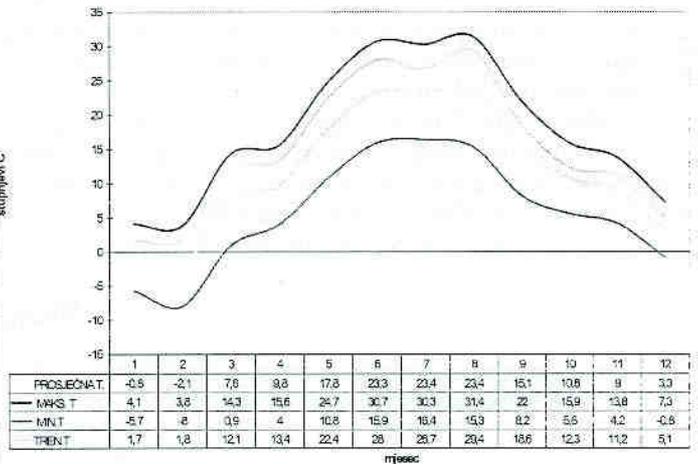
učiteljica Sanja Knezić

	Prosječna temperatura zraka (°C)	Prosječna maksimalna temperatura zraka (°C)	Prosječna minimalna temperatura zraka (°C)	Padaline (u mm)
7. mj.	23,3	30,3	16,4	65,6
8. mj.	23,3	31,4	15,3	10,5
9. mj.	15,1	22,0	8,2	95,1
10. mj.	10,7	15,9	5,6	133,1
11. mj.	9,0	13,8	4,2	79,6

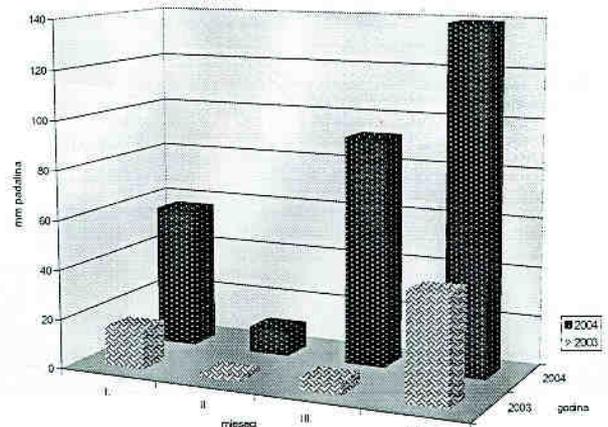
PADALINE U GORNJOJ STUBICI, 2003.

TEMPERATURA ZRAKA U GORNJOJ STUBICI ZA 2003.

Usporedba padalina za prva četiri mjeseca 2003. i 2004. godine

Ožujak 2003.	Travanj 2003.	Svibanj 2003.	Lipanj 2003.	Ukupno
5,0 mm	43,1 mm	16,0 mm	20,5 mm	84,6 mm

Takvu sušu prate i vrlo visoke temperature zraka. Cijeli lipanj su dnevne temperature zraka iznad 30°C, a najviša izmjerena je 34°C. Srednje mjesečne temperature su više od prosjeka.

Ovo je već drugu godinu da iz zime «uskačemo» u tropsko ljeto. A što nas čeka dalje?

GLOBE PROGRAM

Ove godine započeli smo dva nova mjerenja: površinski ozon i aerosoli. O čemu se zapravo radi?

OZON je jedan od mnogih plinova u zraku koji je prisutan u malim količinama. O njemu i drugim plinovima koji se javljaju u tragovima ovisi kvaliteta zraka koji udišemo. Koncentracija tih plinova varira od dana do dana, i od mjesta do mjesta. Proučavanje koncentracije tih plinova je važno za razumijevanje kvalitete zraka i kako se ona mijenja.

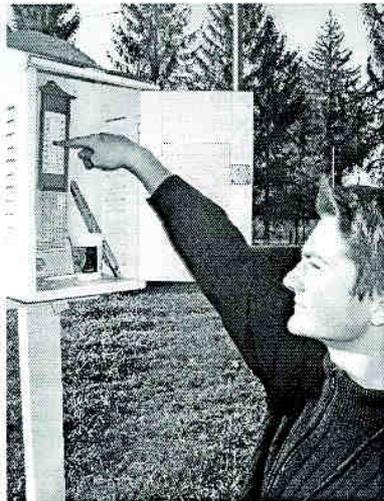
Razlikujemo ozon u stratosferi, koji čini 90%, i ovaj u troposferi koji čini svega 10 %.

Ozon u stratosferi zovemo i «dobar» ozon jer on apsorbira ultraljubičaste zrake i štiti život na Zemlji. Nasuprot tome, u troposferi se javlja dodatni ozon, « loš» ozon koji se smatra zagađivačem. On je glavni sastojak smoga u urbanim područjima, a naročito reagira za vrućih sunčanih dana.

Mjerenje koncentracije tog «lošeg» ozona će pomoći znanstvenicima da razumiju kako vremenske prilike utječu na količinu ozona u zraku.

Zemljina atmosfera se mijenja i ovo je jedan od načina za razumijevanje tog procesa.

Mjerenja se vrše svakodnevno, jednosatnim izlaganjem listića koji mijenja boju u prisutnosti ozona. Vrijednosti se očitavaju na ozonskeneru. Za sada su izmjerene količine vrlo male, do 15 % najviše. Pretpostavka je da će ljeti koncentracije biti puno veće.

AEROSOLI

Atmosfera se sastoji od molekula plina i malih krutih i tekućih čestica, koji se zovu **aerosoli**. Neki aerosoli nastaju na prirodan način npr. vulkanski pepeo, morski sprej, pelud, pijesak itd. Neki aerosoli su rezultat ljudskih aktivnosti, npr. dim šumskog požara, dim iz tvornica i automobila. Kapljice i kristali leda nastali

smrzavanjem i kondenzacijom vodene pare, su također aerosoli. Najviše aerosola je u troposferi (najniži sloj atmosfere), ali jake vulkanske erupcije mogu odaslati aerosole puno dalje, u stratosferu, gdje se mogu godinama zadržati.

Aerosoli su premali da bi bili vidljivi prostim okom, ali često možemo vidjeti njihov efekt kada je nebo magličasto ili izgleda prljavo. Prekrasna narančasta boja neba kod izlaska i zalaska sunca može biti indikator prisutnosti aerosola.

Aerosoli utječu na klimu i vrijeme jer o njima ovisi koliko će sunčevog zračenja stići do Zemljine površine. Npr. aerosoli nastali iz vulkanske erupcije, a koji se nalaze u stratosferi, mijenjaju (smanjuju) temperaturu zraka na Zemlji u dužem razdoblju. Koncentracija aerosola u zraku se mijenja s mjestom i vremenom. Aerosoli su jako pokretni, mogu prijeći oceane i planinske lance. I kod nas često zna padati žuta ili crvena kiša od saharškog pijeska. Nebo je u mnogim dijelovima zemlje magličastije nego prije 100-200 godina, čak i u ruralnim područjima.

Mjerenje aerosola zajedno sa drugim atmosferskim mjerenjima, pomaže znanstvenicima da bolje razumiju i predviđaju klimu.

Mjerenja se vrše svakodnevno, prijepodne. Bitno je da sunce nije zaklonjeno oblacima. Radi se na način da učenici usmjere fotometar prema suncu i na voltmetru očitaju maksimalnu voltažu. Na taj način se mjeri koliko je sunčevog svijetla došlo do Zemlje, odnosno koliko je svijetla raspršeno ili apsorbirano radi aerosola.

Naši mjerni instrumenti nisu vrhunski, ali dosadašnjim mjerenjima smo dobili rezultate da do nas dolazi oko 90% sunčevog svijetla.

Pozdrav, Sanja

POSJET DRŽAVNOM HIDROMETEOROLOŠKOM ZAVODU

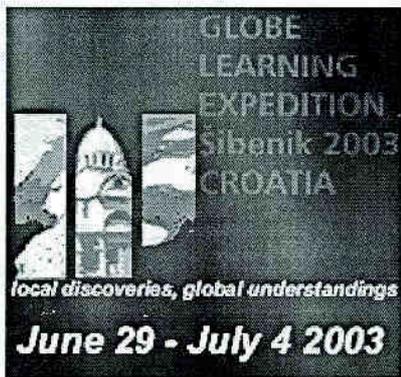
Dana 2. 12. 2003.godine učenici uključeni u GLOBE program išli su u Hidrometeorološki zavod u Zagrebu na Griču. Sastali su se šesti školski sat na školskom parkiralištu i u jedan sat krenuli. Putem dotamo učenici su se zabavljali, razgovarali i dr. S nama su išli učitelj Ivan Vidaković, učiteljica Sanja Knezić i ravnatelj Željko Popović. Stigli smo u hidrometeorološki zavod, a tamo nas je dočekala gospođa Janja. Svi smo je pažljivo slušali, odgovarali na postavljena pitanja te uočavali razlike naših i njihovih mjerenja. Poslije toga smo pogledali kako se prognozira vrijeme unaprijed. Saznali smo da prognozu ne može raditi bilo tko te kako moramo pri tome biti veoma oprezni i oslonjeni na rad. Puno smo naučili. Drage cure, nažalost, nismo vidjele Zorana Vakulu jer si je uzeo slobodan dan, ali nadajmo se da ćemo drugi put imati više sreće.

Valentina Pikec 6.b

2. SVJETSKA UČENIČKA GLOBE KONFERENCIJA

Svjetska konferencija GLOBE programa održana je ove godine u Hrvatskoj, u Šibeniku od 29.6. do 4.7. u ovih osam godina, koliko postoji GLOBE program, ovo je drugi takav skup učenika, učitelja i znanstvenika iz cijelog svijeta. Sudjelovalo je 400 učenika iz 23 države svijeta. Konferencija se održavala pod motom "Lokalno istraživanje za globalno razumijevanje".

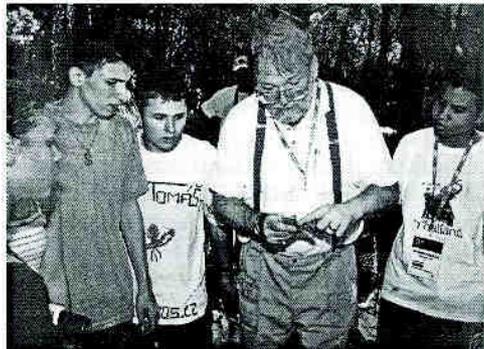

Učenici svake zemlje predstavljali su svoje istraživačke projekte. Hrvatska je kao zemlja domaćin morala prijaviti 11 škola i njihove projekte. I predstavnici naše škole su bili tamo, učenik Neven Lukina i učiteljica Sanja Knezić. Naš zadatak je bio da sa školama iz Marije Bistrice i Konjščine (jer smo po poslanim podacima tri najjače hrvatske GLOBE škole) osmislimo predstavljanja GLOBE programa u Hrvatskoj te uredimo hrvatski GLOBE «stand». Osim toga, mali zbor naše škole pod vodstvom gđe Marine Pakelj otpjevao GLOBE himnu na svečanom otvorenju susreta. Himnu je na poticaj našeg ravnatelja skladao Arsen Dedić.

Program konferencije je bio je bio dobro osmišljen tako da smo osim predstavljanja istraživačkih projekata, dva dana sudjelovali terenskom radu u NP Krka i na otoku Obonjanu. Zadatak je bio proći

orijentacijsku stazu na kojoj su bile mjerne postaje, gdje su učenici vršili GLOBE mjerenja uz pomoć znanstvenika. Bilo je izuzetno zanimljivo, svi su bili oduševljeni našim prirodnim ljepotama.

Vrlo zanimljiv i interesantan dio programa bio je kada su predstavnici svake države imali svoje nacionalne prezentacije tj. običaje, ples, pjesmu svojeg zavičaja.

Biti na ovakvom skupu svakome je velika čast. Ljudi sličnih interesa razmjenjuju iskustvo, stječu se nova poznanstva, novi prijatelji...

Više o konferenciji možete vidjeti na Internet adresi. www.studiohrg.hr ili jagor.srce.hr/globe

učiteljica Sanja Knezić

U TVORNICI VETROPACK, STRAŽA

Bili smo na licu mjesta 6. lipnja 2003. u Straži, u tvornici stakla Vetropack. Tamo su se okupili predstavnici 32 Krapinsko-zagorske osnovne škole koje su sudjelovale u akciji prikupljanja lom stakla. Našu školu predstavljale su učenice Anamarija Kirin i Anita Bosec te pedagog Drago Sedlar. Najprije smo razgledali tvornicu – vodio nas je gospodin Dragutin Šiljak. Nakon toga su dodijeljene nagrade školi koja je sakupila najviše lom stakla – to je bila Pregrada sa **45 tona** sakupljenog stakla. Poslije su se svi zabavili uz dobar ručak i glazbu. Novinarke, međutim, nisu spavale:

STAKLO NIJE SMEĆE

Kretanja na školama - novo staklonoše

ZAHVALA

O.Š M. GUBEC
G. STUBICA

za sudjelovanje u natjecanju osnovnih škola Krapinsko-zagorske županije u prikupljanju staklenog loma

...uz apel da i ubuduće pravilno zbrinjavate stara boce, jer:

«Staklo nije smeće, već vrijedna sirovina za proizvodnju novin staklarenja»

Lipanj 2003.
Vetropack Straža tvornica stakla u

razgovarale smo s gospodom Zvezdanom Korpar, voditeljicom programa za otkup lom stakla.

Jeste li zadovoljni količinom prikupljenog otpadnog stakla ili ste se nadali da ćemo više sakupiti?

Jako sam zadovoljna. Prikupljeno je preko 217 tona stakla. Inače planirali smo prikupiti 20000 tona tijekom ove godine. Sad bismo trebali proći cijelu Hrvatsku i ovakvu akciju provesti po svim županijama – tada bismo ispunili kvotu. Puno ste se potrudili i hvala vam.

Recite nam nešto o tvornici, otkad postoji?

Tvornica Straža je utemeljena 1860.g. Naime, tu blizu u Rogašku Slatinu dolazio je njemački industrijalac. On je očito pravio neke izlete po okolici i zaključio da bi bilo dobro da se tu napravi jedna mala staklarnica, to se zvalo glažuta, jer su 7 km odavde izvori mineralne vode, rijeka

Sutla, rudnici ugljena, pijesak – znači sirovine za staklo. Tako je počela proizvodnja stakla.

Kakva je danas proizvodnja stakla u Straži?

Od te male glažutice postali smo najveća tvornica na ovom području Europe. Lani smo proizveli preko 140 000 tona stakla. ove godine planiram 180 000 tona stakla. Zapošljava 650 ljudi, tvornica je opremljena najmodernijom tehnologijom, uglavnom na europskom smo nivou.

Imate kakvu poruku?

Ako je ovo za vaše novine, željela bih poručiti da su nam dobro došle grupe posjetitelja u Vetropack-Straži. To nam je najbolja reklama. Vi znate ekološke prednosti stakla, staklene ambalaže i znate, nakon ove akcije, kako staklo treba zbrinjavati. Ovim putem pozivam učenike vaše škole kad god želite, najavite se i dođite nam u posjet da svi vidite kako staklo nastaje.

Bit će nam drago, učiniti ćemo nešto vezano uz taj poziv. Hvala i do sljedećeg susreta.

Anita Bosec i Anamarija Kirin, 7.c

SUŠA U MOM KRAJU

Hrvatska je smještena u sjevernom umjerenom toplinskom pojasu, pa ljeta nisu prevruća, a zime nisu previše hladne.

Ali, ovo ljeto bilo je iznimno vruće. Gotovo svi potoci i bunari su presušili. Na tlu u zemlji, nastajale su velike pukotine jer prave kiše nije bilo nekoliko mjeseci.

U sjeni, temperatura na termometru prelazila je ponegdje i preko 38 stupnjeva C.

Vani je bilo nepodnošljivo vruće pa zbog toga nikoga nije bilo vani, osim u predvečerje kada je postajalo malo hladnije. Tih nekoliko vrućih mjeseci ja gotovo uopće nisam izlazio van, nego sam cijeli dan bio u kući, gledao televiziju ili igrao igrice na kompjutoru.

Ovo mi je bilo najgore ljeto do sada. Svi poljodjelci bili su vrlo zabrinuti jer im gotovo ništa nije uspjelo. Cijene krumpira i raznog drugog povrća naglo su porasle. Ali, ima u ovoj suši i nešto dobro. Ove godine mogli smo vidjeti planet Mars jer je bio vrlo blizu Zemlje. Planet Mars sljedeći će put biti ovako blizu Zemlje tek 2275. Tko će tada biti živ?

Kao što svemu dođe kraj tako, hvala Bogu, i ove ljetne vrućine napokon su nestale. I ne dao Bog da bude zima tako hladna kao što je bilo vruće ljeto jer ćemo se smrjavati od hladnoće. Ali tko zna?

Željko Jakopović, 7.a

PUTOVANJE I BORAVAK U NJEMAČKOJ

Za vrijeme ljetnih praznika ja sam bila u Njemačkoj kod strica. Jedanput sam već bila, ali u dobi od tri godine. Stric je bio na odmoru kod nas u Hrvatskoj i pitao me želim li ja ići s njim u grad Rottweil gdje on živi.

Ja sam spremno odgovorila da hoću. Nisam imala puno vremena za spremanje jer je stric bio doma još samo tjedan dana.

Krenuli smo u petak ujutro. Putovanje je bilo uzbudljivo jer su za mene svi gradovi i krajevi bili posve novi. Htjela sam vidjeti i neke velike gradove poput Münchena i Stuttgarta, a sada mi se to ostvarilo. Ali, neki dijelovi putovanja bili su mi dosadni.

Kada smo bili na 200 km od grada Rottweila, u sebi sam stalno mislila: « Pa gdje je taj Rottweil? Kada ćemo doći? »

I napokon stigismo. Iznenađeno sam gledala oko sebe. Sve je bilo drukčije nego u Hrvatskoj. Zgrade su bile vrlo velike, zapravo bilo je više zgrada nego kuća.

Ona u kojoj živi moj stric i nije tako velika, ali je spojena sa ostalim kućama koje su sve istog izgleda. Izgledale su sve kao jedna velika kuća. Kada sam bila kod stričevih susjeda, vidjela sam kako kuće ne izgledaju isto samo izvana, nego i iznutra. Na trenutak sam pomislila da se nalazim u stričevoj kući.

Iako je Rottweil jedan vrlo mali grad u Njemačkoj, još uvijek je veći od mog rodnog mjesta u Hrvatskoj. Pun je malih spomenika, a u jednom, samostanu sv. Antonija, žive gluhe i slijepe osobe.

Upoznala sam jednu djevojčicu Violu, njezinu mamu i dječaka Feliksa. Sa Violom sam se brzo prijateljila kao i sa njezinim sestrama. Zajedno smo se igrali i išli u školu.

Viola i ja jednom smo kod Feliksa ostale do kasno u noći. Gledali smo filmove i slušali glazbu pa nismo ni gledali na sat dok nije stric zvao.

Puno puta nisam znala kako se kaže koja riječ na njemačkom ili engleskom jeziku, ali ipak smo se nekako sporazumjeli. Jedan od najljepših dana bio mi je kada smo se vozili po jezeru Bodensee. To je vrlo široko i dugačko jezero. S jedne strane vidiš Njemačku, a s druge Švicarsku. Vrlo mi je drago što sam vidjela i nju, barem iz daleka.

I tako sam upoznala neki sasvim drugi grad i neku sasvim drugu državu, nego što je Hrvatska. Željela bih da i u buduću bude takvih prilika za putovanja.

Marija Drempetić, 7.a

DANI KRUHA I ŠKOLA U PRIRODI

U petak 10. listopada svi učenici OŠ Matije Gupca išli u školu u prirodu. Svaki je razred išao sa

svojim nastavnikom na određeno mjesto. Prije polaska kod škole održala se mala svečanost povodom Dana kruha, poslije toga je svećenik iz Gornje Stubice Ivan Špoljar, blagoslovio kruh koji su učenici donijeli. Kada je to završilo, malo se naoblačilo pa je počela padati kiša. Svećenik je govorio kako su nekada ljudi bukom rastjerali oluju, a danas puštaju rakete. Rekao nam je da mi u jedan glas viknemo pa će nam iziet u prirodu biti lijep. I stvarno, više poslije nije padala kiša.

Anita Moštak, 5.c

ŠKOLA U PRIRODI

10.10.2003. bio je Dan kruha, te su svi razredi išli na izlet. Moj razred 6.b išao je sa 5.c i 6.c. išli smo na Hum. Kad smo se skupili, krenuli smo kroz Burnjak i ubrzo došli na Hum. Putem smo brali kestene i druge biljke za herbarij. Imali smo stanku za sendviče i kruh. Zatim smo pošli dalje i došli na određite; do škole u Humu Stubičkom. Tamo su dečki igrali nogomet, a mi, cure smo bile u školi, razgledavale ju i pisale po ploči. Oko 11 sati krenuli smo prema školi.

Monika Boroša 6.b

NA OŠTREC U

Došao je i taj dan kada smo krenuli u školu u prirodu. Kao svakog dana ujutro me budi mama. Dok sam se oblačila, mama je napravila sendviče i zatim je sve ostalo što je bilo predviđeno da ću nositi na izlet natrpala u torbu. Putem do škole s prijateljima sam razgovarala o tome kako je učiteljica govorila da će, prije nego što idemo u školu u prirodu, biti mala priredba za Dane kruha i dolazak jeseni.

Kad sam s prijateljima došla do školskog dvorišta, ono je već bilo

prepuno djece, od najmanjih do najvećih, koji su nestrpljivo čekali početak priredbe i dolazak u prirodu.

Tijekom prirede nastupali su učenici dramsko-recitatorske grupe i pjevački zbor. Velečasni Ivan Špoljar blagoslovio je kruhove, peciva, pogače i kuglofe koje su učenici donijeli. Priredba je završila i svi učenici su sa svojim razrednicima krenuli na različita mjesta.

Na brdo Oštrec krenulo je mnogo djece. I moj je razred išao na Oštrec. Krenuli smo prema Pasanskoj Gorici i skrenuli desno, putem u šumu. Čim sam ušla u šumu, osjetio se miris gljiva, otpalog lišća. Svud po šumi vladalo je mir i tišina, samo se ponegdje čuo cvrkut koje ptice. Putem dok smo se penjali u vrlo sumi brijege, tražili smo gljive, brali kestene. Sve smo bili bliže Oštrecu. Brdo Oštrec poznato je kao najviša točka iznad Gornje Stubice, na 396 metara nadmorske visine. Kad smo se popeli na brdo, svi smo posjedali na travu i dobro se najeli, a zatim smo dalekozorom gledali okolna mjesta, šume, znamenitosti i ostalo. Najljepše su se vidjela mjesta: Donja Stubica, Lobar, Zabok. U daljini se vidio dvorac. Zatim smo se spustili do škole na Humu. Tamo nas je dočekala čistačica koja tamo radi. Malo smo razgledali školu u koju su išli neki učenici iz našeg razreda. Na školskom igralištu ispred škole dječaci su igrali nogomet, kao obično. Odigrali su nekoliko utakmica pa smo krenuli kući. Svi su jedva čekali da krenu, jer su bili umorni od pješačenja šumom. Ovo je bila najljepša škola u prirodi jer nije bilo kiše i sve je dobro prošlo.

Valentina Mezdić, 6.c

OTIŠAO JE UČITELJ TADIĆ

Dana,
23.9.2003. g.
u OŠ Matije
Gupca nije
bilo
informatike.
Nekima
na žalost, a
nekima na
sreću. Otišao

je učitelj Drago Tadić, koji je tu radio 5 godina. Zaposlio se u Dubrovniku i tamo živi. Umjesto njega došla je druga učiteljica. Svi se nadaju da će nova učiteljica Valentina Đurek biti još bolja i da neće biti problema.

Maja Španec, 6.b

Nova učiteljica iz informatike Valentina Đurek

Kako to da ste odlučili zaposliti se u našoj školi?

Veoma volim djecu, pa volim raditi s njima i obožavam raditi na kompjuterima.

Da li vam se sviđa naša škola?

Da, super je i škola, a i djeca!

Kako se učenici odnose prema vama?

Imamo dobar, prijateljski odnos.

Da li se mnogo učenika upisalo na

informatiku?

Jaaako puno!!!

Da se trenutno ne bavite predavanjem informatike, čime biste se bavili?

Da sad ne radim tu, vjerojatno bih radila na Varaždinskoj burzi, gdje sam i do sad.

Imate li mnogo obaveza nakon predavanja u školi?

Uz svakodnevne poslove (pisanje priprema za sljedeći dan) družim se s prijateljima, gledam filmove, slušam muziku, pomažem roditeljima...

Od kud ste i putujete li svakog dana na posao?

Iz Zaboka sam i svaki dan putujem.

I za kraj: Biste li još dugo željeli ostatu u našoj školi?

Da, da, da, nadam se još jako dugo.

Božica Bekina, Ivana Moštak & Nikolina Salar 7c.

ŽELIM POSTATI

Kad odrastem, željela bih postati predsjednica neke zemlje. To mi se najviše sviđa od svih zanimanja jer upravljajš svime, sve je u tvojim rukama, svi te moraju slušati i ispunjavati ti želje. Kao predsjednica imala bih puno novca i za ostvarenja želja drugih ljudi. Moja zemlja bila bi najčišća i najljepša zemlja svijeta. Imala bi lijepe i čiste rijeke, mora,

puno pitke vode, puno drveća, biljaka i životinja. Ljudi bi bili sretni, opuštali bi se u uređivanju prirode, ne bi bilo više nebodera nego samo malene kuće i pokoja vila. U mojoj zemlji nikad ne bi bilo ratova i svi bi ljudi bili sretni i složni.

Valentina Mezdić 6.c

MILKA

Gledala sam jedan jako tužan dokumentarni film koji se zvao Povratak, režisera Petra Krelje. Film govori o jednoj djevojčici Milki koju roditelji ne žele pa je u domu za napuštenu djecu.

Milkini roditelji su rastavljeni. Mama se preudala i ima dvoje djece, a tata se oženio nekom Bosankom.

Prema mome mišljenju Milkini roditelji su jako neodgovorni. Pustili su je da se sama brine o sebi i luta. Iako više nisu zajedno, oni su se trebali dogovoriti i brinuti se o zajedničkoj djeci.

Meni je Milke jako žao zato što nema potrebnu ljubav i pažnju koju joj mogu dati roditelji. Oni su je odbacili i napustili kao da je neki predmet.

Njezina mama možda bi je i uzela da nema novog muža koji govori da su sirotinja i ovako. Otac ju također ne želi, ne želi imati nikakve obveze prema njoj. On okrivljuje njezinu majku, a to nije u redu. Zašto bi samo majka bila kriva?

Djetinjstvo kakvo je imala Milka ne bih željela nikome na svijetu. To je nešto najstrašnije što se može dogoditi jednom malom djetetu. Nadam se da je Milka našla neku obitelj koja će je voljeti i brinuti se o njoj pa makar nisu njeni biološki roditelji.

Marija Labaš, 6.c

ŠTEDNJA

Moramo štedjeti : novac, telefon, plin, vodu, struju i vrijeme.

Ja štedim novac da si kupim nešto, a sad štedim da mami kupim nešto za rođendan. Jedne noći moj brat ostavio je u kupaonici upaljeno svjetlo. Tada se je tata ljutio što trošimo struju. Ponekad dobro ne zatvorimo slavinu pa dugo kaplje voda, A to znači da novac izlazi iz kuće.

Valentina Labaš, 2.a

Nikolinje u našoj školi

Dana 5. prosinca 2003. g. je našu posjetio Sv. Nikola koji je posebno razveselio djecu nižih razreda bombonima. Nikolinje su još uljepšavali mali zbor prekrasnim pjesmama pod vodstvom učiteljice

Marine Pakelj, te lutkarska grupa učiteljice Anite Razum. Pratinju na synthesizeru su izvele učiteljica Marina Pakelj, Antonija Sviben i Danijela Salar.

Danijela Salar 6.b

Božićna priredba

Zadnjeg dana u prvom polugodištu, 19.12.2003. održana je završna priredba za sve učenike. Priredba je počela u 12 h. Voditeljica programa Katarina Sviben najprije je najavila dramsko – recitatorsku grupu pod vodstvom učiteljice Željke Kovačević. Oni su izvodili predstavu "Novogodišnja priča zelenog i plavog pajaca!" Nakon dramske grupe nastupio je zbor, a zatim vokalna grupa i tamburaši. Folklorna grupa je prikazala predbožićne običaje našeg kraja. Najvažnije je istaknuti da su tamburaši po prvi put nastupili u javnosti. Pred sam kraj predstave nastupile su dvije rapperice iz 8.b razreda, a nakon njih je ravnatelj Željko Popović uputio svojoj djeci i učiteljima iskrene čestitke za Božić i Novu godinu. Učenici, sretni i zadovoljni priredbom, krenuli su zajedno s učiteljima u razrede na podjelu knjižica.

Božica Bekina 7.c

ZIMSKI PRAZNICI

Prvi dani zimskih školskih praznika obilježili su blagdani. Na Badnjak smo kitili bor, išli na polnoćku i veselili se Isusovu rođenju. Novu godinu dočekao sam sa roditeljima i braćom gledajući program na

televiziji. Drugi dio praznika proveo sam u Zagrebu kod djeda i bake.

Tamo sam se družio sa Markom i Matejom, mojim najprijateljima iz vrtića. Igrali smo igrice, gledali crtane filmove. Baka nas je ispitivala zadatke iz školskih knjiga kako bi nam lakše bilo kad ponovno sjednemo u školske klupe.

Praznici su prošli, a ostala su lijepa sjećanja.

Antonio Smetko 1.r.PŠ Sv. Matej

10.ŽUPANIJSKI BOŽIĆNI KONCERT

20. prosinca u crkvi svetog Jurja u 18.00 sati u Gornjoj Stubici održan je 10. po redu Županijski božićni koncert duhovne glazbe. Skladbe su izvodili " PETRINJSKI

SLAVULJI" iz Petrinje. Evo nekoliko zanimljivosti. Društvo je utemeljeno 1864. godine. To je društvo duge tradicije, slave i kvalitete. Od osnutka do današnjeg dana Društvo je prisutno u kulturnome i javnom životu svoga grada i države. Mješoviti zbor danas ima oko 50 članova, tri generacije pjevača, od srednjoškolaca do umirovljenika. Zbor je od konca 1995. godine održao koncerte diljem cijele Hrvatske (Zagreb, Bjelovar, Virovitica, Nova Gradiška, Osijek, Podgora, Makarska, Dubrovnik, Split, Opatija, Volosko, Rijeka, Solin, Đakovo, Zabok, Ivanić Grad, Novi Vinodolski, Petrinja), te velike turneje u inozemstvu : Italija, Njemačka, Austrija i Češka. Najpotrebnije je imati volju i motivaciju da izgradimo nešto veoma vrijedno.

Repertoarom zbora, pod vodstvom Josipa degl' Ivellia (Dubrovčana), jednako su obuhvaćene svjetovne i duhovne skladbe s bitnom tendencijom na domaćim autorima.

U ožujku, 1999. godine na 3. državnom natjecanju pjevačkih zborova u Zagrebu, mješoviti zbor je osvojio brončanu plaketu. Iako nama djeci još nije "sjela" u uho takva vrsta glazbe, bilo je lijepo, a posebno svečano. Toplo zagrijana, ne baš prepuna crkva, orila se čas tihim i nježnim glasom, čas jakim i dubokim. Originalnim i prekrasnim pjesmama na najljepši način uveli su nas u divno božićno vrijeme.

Doroteja Lisak 7.c

Intervju s učenicima iz likovne grupe

Učenici osmih razreda sami su napravili mozaik na zidu u hodniku .Evo što smo saznali o njima :

Što vas je potaklo da napravite mozaik?

Htjeli smo napraviti neku promjenu u školi .

Što mozaik predstavlja?

Predstavlja zagorske brežuljke.

Koliko vam je vremena trebalo da ga napravite?

Trebalo nam je oko 20 sati.

Koliko ga je učenika radilo?

Radilo nas je 6, a tu i tamo nam je pomogao učitelj.

Zašto ste radili samo vi mozaik?

Radili su ga

učenici likovne grupe, a u njoj nas je vrlo malo.

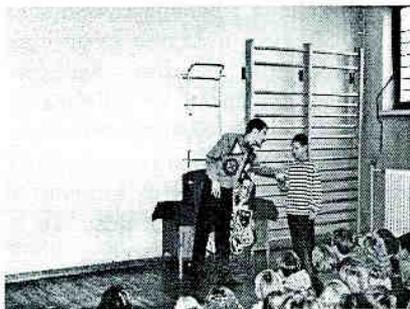
Planirate li

napraviti još koji mozaik ili sliku da bude poznata u cijeloj školi?

Da, ako se u tome uspijemo dogovoriti.

Što je najpotrebnije za izraditi takvo što?

Čarobni semafor

U ponedjeljak 13. listopada 2003. godine, u našu školu stigao je mađioničar Jozo Bozo, iako mu to nije pravo ime. On je izvodio razne trikove s maramama u crvenoj, žutoj i zelenoj boji semafora. To je bila šaljiva, zabavna i poučna predstava s puno smijeha i iznenađenja. Ona se zbivala u školi Matije Gupca u maloj dvorani. Sve se događalo zbog djece, kako bi naučila kako treba pravilno prelaziti cestu da ne bi nastradala. Na kraju predstave djeca koja su pomagala mađioničaru dobili su darove i svi su bili zadovoljni kada je završila.

Martina Ilinić 6.b

Pale sam na svijetu

U petak 14. svibnja u 9 sati u našoj školi bila je predstava «Pale sam na svijetu» koju je izveo Ivica Šimić iz kazališta «Mala scena». Predstava je izvedena prema priči Jensa Sigsgaarda. Predstava je bila u maloj dvorani i gledali su je učenici predškole, prvog te drugog razreda.

Petra Benko 6.a

Gledala sam predstavu. Umjesto više glumaca bio je samo jedan. Imao je gitaru i globus. On je svirao i glumio Palea. Svidjelo mi se kad je bio u voćarni. Ja bih rado s njim bila i jela bih razno voće. U predstavi mi se sve svidjelo. Svidjelo mi se kako je vozio vatrogasna kola i još mnogo toga je radio. Glumac je krasno glumio Palea. Svi smo mu zato pljeskali.

Ana Čmarec, 1.b

Posjet Sanje Pilić

10.03.2004. godine u školi nas je posjetila spisateljica Sanja Pilić. Zapravo došla nam je predstaviti svoje knjige koje nisu nove (1994) nego su novije izdane. Zovu se "Nemam vremena" i "Mrvice iz dnevnog boravka". Pročitala nam je jednu kraću pripovijetku iz knjige "Nemam vremena", te nas je sve razbudila. Tada smo svi bili spremni za razgovor s njom. Saznali smo mnogo toga o njoj. Prvu knjigu objavila je 1986. godine. Uvijek radije piše pripovijetke nego romane jer je prije gotova, prije se riješi brige. Upravo piše jedan roman koji mora završiti do ljeta, kako bi mogla mirno otići na godišnji odmor. Obožava jesti sve vrste jogurta, a posebno mrzi glačati rublje. Obožava plesati, iako baš ne zna. Još od malena voljela je pjevati, kao mala mrzila je ići k zubaru. Dok je bila mala u svome mjestu organizirala je igru za "najljepši sastavak", a za nagradu bio je hrčak. Najdraže frendice u osnovnoj školi su bile Nada i Brankica. Najdraži kućni ljubimac joj je mačka. U Gornjoj Bistri ima malu vikendicu koju je naslijedila od mame. Živi u Zagrebu, a rođena je u Splitu. Voli djecu, a posebno joj je teško glumiti baku i mamu. To je samo nešto iz života Sanje Pilić. Ako je sretnete, pitajte je nešto što nema ovdje, jer ona će vam sigurno odgovoriti.

Valentina Pikec 6.a

Koncert-Harfa kroz stoljeća

U četvrtak 13.11.2003. god u našu školu je došla harfistica gđa Marija Mlinar koja je svirala na harfi. Koncert se održao 7.sat u učionici

glazbene kulture. Odsvirala je razne pjesme: irske, austrijske, meksičke i druge. Najviše mi se svidjela irska pjesma koja je tužna, ali i lijepa. Harfu je lijepo slušati dok svira, ali ju je teško naučiti, ali zbog toga ima žice u boji koje olakšavaju sviranje. Na svom početku gđa Mlinar pokazala nam je kako se harfa štima. Neki su lijepo slušali dok su drugi dosadu ubijali pričom. No sve što je lijepo brzo se završi. Zvono je zazvonilo, a mi smo na kraju probali svirati harfu i veselo otišli kućama.

Anamarija Kirin 8."

Harfu sam naučila svirati slučajno

Dana 13.11.2003. godine je u našu školu došla gospođa Marija Mlinar. Ona je održala koncert "Harfa kroz stoljeća".

Zašto ste odlučili svirati harfu?

Odlučila sam ju svirati slučajno. Išla sam na muzičku akademiju i još sam trebala naučiti svirati jedan instrument, te sam odlučila da ću svirati harfu.

Kad ste počeli svirati harfu?

Harfu sam počela svirati sa 16 godina.

Koliko ste dugo učili svirati harfu?

Harfu sam učila svirati 10 godina, koliko i treba za profesionalno sviranje.

Kad ste dosegli vrhunac svoje slave?

Slava mi uopće nije važna, tako da vam to ne bih znala odgovoriti.

Da li netko drugi u vašoj obitelji svira harfu?

Ne, nitko ju drugi ne svira.

To je bilo ekspres intervju s gospodom Marijom Mlinar. Nismo mogle saznati više od nje zato jer je ona morala otići, no kako se ono kaže, više sreće drugi puta.

Danijela Salar i
Dorotea Drempetić 6.b

Književni susret s Božidarom Prosenjakom

Književnik Božidar Prosenjak došao je u OŠ Matije Gupca, u petak 24. listopada, drugi školski sat. Učenici 5. i 6. razreda dočekali su književnika u maloj dvorani. Ali prije nego li je književnik došao, djecu je zabavljao glumac "Zagrebačkog kazališta mladih" Rajko Bundalo koji je izveo prepjevani roman "Divlji konj" poprativši sviranjem na violini. Zatim je došao književnik koji je govorio o svom književnom djelu i o svom djetinjstvu. Dio susreta književnik je posvetio priči "Sijač sreće". Njome je želio poručiti da se sreća ne može uloviti tako da je loviš prema sebi, nego kad je loviš raširenih ruku. Nakon ovako lijepog susreta učenici su književniku i glumcu poklonili naš list "Lipin pučkoškolac" i jabuke koje su ukrali učenici. Na taj način bolje smo upoznali književnika i njegova djela.

Valentina Mezdić 6c

Moje knjige moja su djeca Radite li, ako se smije znati, na nekom novom romanu ili drugom književnom djelu?

-Ovih dana bi trebalo izaći nekoliko knjiga, najčešće su to knjige za djecu, slikovnice, zatim, trebala bi izaći neka knjiga za djecu, skoro do Interlibera, vjerujem. Radim sada nekoliko stvari po narudžbi. Isto tako to su serije knjiga. Zadnje sam radio, uređivao knjigu Danijela Laučinovića koja je izašla na engleskom, talijanskom i hrvatskom. To je knjiga koja govori o kravati, sada vezanoj oko Pulske arene.

-Što osjećate prema romanima koje pišete?

-Ja ih doživljam kao dijete. Mislim da ih tako i moje kolege, a i ostali pisci doživljavaju. Oni su kao dijete koje u jednom trenutku više ne treba roditelje, misli da može živjeti bez njih. Knjiga bi isto trebala imati svoj život, tako da ja danas ne znam gdje su objavljena moja djela, u nekim čitankama ... često to saznam od djece. Većinom znam kada se neka moja knjiga prevodi na drugi jezik, o tome sam obaviješten.

-Volite li čitati neka svoja djela?

-Dok radim, dok pišem djelo, toliko ga puta pročitam, da mi već ostaje

neko zasićenje pa ga poslije nekog vremena ne čitam. Npr. : Divljev konja mi je bilo jako zanimljivo čitati dok je izašao na slovenskom jeziku. Bio sam zadivljen kako je Petar Svetinac to točno preveo, možda sam našao jednu grešku. Nije tu ulovio cijeli smisao. Bilo bi mi drago pročitati jednu knjigu nakon desetak godina, kao da listaš spomenar.

-Koji su romani vaših kolega, ili drugih pisaca na Vas ostavili dojam?

-Meni se najviše sviđaju autobiografije pisaca i slavni ljudi. Sviđa mi se kako mnogo stvari možemo saznati o poznatim osobama, njihovim obiteljima. Posebno mi se sviđa autobiografija Indijca Mahatme Gandhija. Kada sam vidio kako je velika bila njegova majka, shvatio sam zašto je on bio tako velik čovjek.

-Što radite u slobodno vrijeme, osim pisanja romana i knjiga?

-Sad nemam puno vremena, s obzirom na to da sam se preselio iz stana u kuću. Tako da sad pretežno radim poslove koji zahtijevaju rad motikom, lopatom i sl. sada imam dva mala unuka stara dvije i pol godine. S njima provodim vrijeme, a imam i krug prijatelja, te pisaca s kojim se družim.

Danijela Salar, 6.b

Naše međunarodno putovanje smo pripremali uz pomoć razrednika od ovog proljeća. 27. kolovoza je označavao početak našega puta. Krenuli smo nešto iza ponoći dvama autobusima.

Prvo važnije odredište nam je bio Nacionalni Park Krka. Iako se tek razdanilo, slapovi nisu spavali. Rijeka Krka se hitro prelijevala preko kamenih gromada žureći prema moru. Gdje god sam pogledao, slap do slapa, sve jedan ljepši od drugoga, a u bistroj vodi rijeke mnoštvo različitih riba. Ukrcali smo se na mali brodić i posjetili samostan s muzejem na Visovačkom jezeru.

Po vrućem ljetnom danu stigli smo u Split gdje smo razgledavali Dioklecijanovu palaču i ubrzo nakon toga ukrcali smo se na trajekt za Hvar. Naše odredište bio je hotel Helios u Starom Gradu. Kad smo stigli, smjestili smo se u dvosobnim i trosobnim sobama. Prije večere još smo se stigli okupati, a kasnije smo mogli šetati.

Drugog dana maturalca razgledali smo grad Hvar. Grad Hvar je najveće mjesto na otoku. Zapanjila me ljepota katedrale Sv. Stjepana u goličkom stilu iz 15. stoljeća. Iznad grada stražari tvrđava iz 16. stoljeća, a na susjednom brežuljku je Napoleon izgradio drugu tvrđavu koja je danas promatračnica. Vidjeli smo franjevački samostan i crkvu iz 15. stoljeća, nedovršenu palaču Petra Hektorovića u renesansnom stilu iz 15. stoljeća, ostatke palača i tornja sa satom. Najljepše građevine su oko glavnog trga u Hvaru.

Moje maturalce

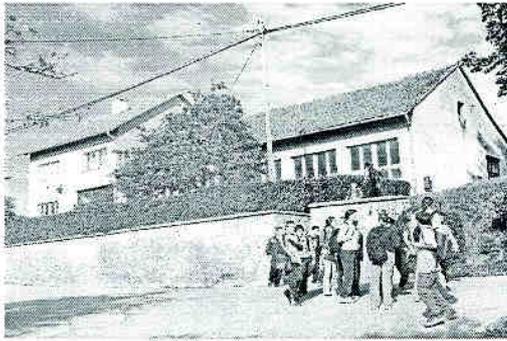
Prvi puta u životu sam bio na Paklenim otocima i želio bih se vratiti ponovno i uživati u kupanju bez gužve. U lijepom sjećanju mi je ostala šetnja Starim Gradom. Stari Grad je povijesno srce otoka Hvara, antički Faros, izgrađen na mjestu gdje duboki morski zaljev prelazi u plodno otočko polje. Okružen je borovima, šumama i hladnim ljetnim maestralom. Tisućljetna povijest neprekidnog života ostavila je mnogo spomeničkih tragova: gradski bedemi grčkih kolonizatora iz 4. stoljeća prije Krista, rimski mozaici, srednjovjekovne ulice i renesansni dvorac s ribnjakom i perivojem Petra Hektorovića. U Starom Gradu sve miriše ljepotom prohujalih vremena.

Četvrti dan maturalca mi je posebno ostao u sjećanju. Razreo sam stopalo na oštrou kamenu u moru. Morao sam ići u ambulantu na šivanje. Dok su ostali išli u Vrbovsko i Jelsu, ja sam morao u hotelu ležati.

Nedjelja je bila predviđena za polazak kući. Prije polaska imali smo vremena okupati se i ručati. Na maturalac na Hvaru podsjećat će me maketa malog drvenog jedrenjaka i šavovi na stopalu. U Gornju Stubicu stigli smo oko ponoći.

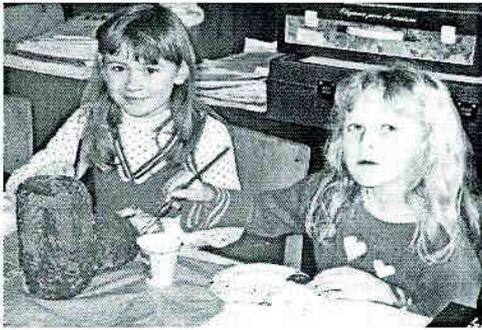
Matija Komin 8.a

Predstavljamo Pž Hum Stubički

Odmori su nam najzabavniji

Dana, 24.3.2004.g. novinarke OŠ Matije Gupca posjetili su područnu školu "Hum Stubički". Putem do škole uspinjale smo se u veliki brijeg. U školi nas je dočekala njihova čistačica i kuharica Đurđica Lešković. Nestrpljivo smo ušle u razred učiteljice Draženke Kušan. Ona poučava 1. i 4. razred, a učiteljica Natalija Ciglenečki poučava 2. i 3. razred.

Školu pohadjaju učenici iz Sekirovog sela, što im je dosta daleko. Od učenika smo saznali da vole učiteljicu, ali da se i ona zna nekad razljutiti kada nemaju zadaću i kada se svađaju. Učenici vole hrvatski jezik, matematiku i tjelesni odgoj, a ne volu prirodu i društvo. Tjelesni odgoj im se održava u učionici i na hodniku. Željeli bi da asfaltiraju i ograde igralište kako bi na njemu mogli imati tjelesni. Uz to bi željeli ljuljačke, vrtuljak, klackalice i tobogan. Nakon što smo izašli iz učionice učiteljice Draženke Kušan, u hodniku smo razgledali uređene panoje. Zatim smo došli u još jednu nedovršenu učionicu učiteljice Natalije

Ciglenečki. Ugledali smo 2. razred, koji je završavao radove za natječaj časopisa "Unikat". Pohvalili su se s novim prozorima, te novoobojenim klupama, koje su sami uredili. Pokazali su nam čestitke i objasnili kako su ih izradili. Njihovi odmori su najzabavniji. Plešu i pjevaju, uz pjesme svoje najdraže pjevačice Ivane Brkić. U školi im najviše fali kompjutor, priznali su. Prije nego što smo izlazili iz učionica, oba odjeljenja su nam otpjevala po jednu pjesmu.

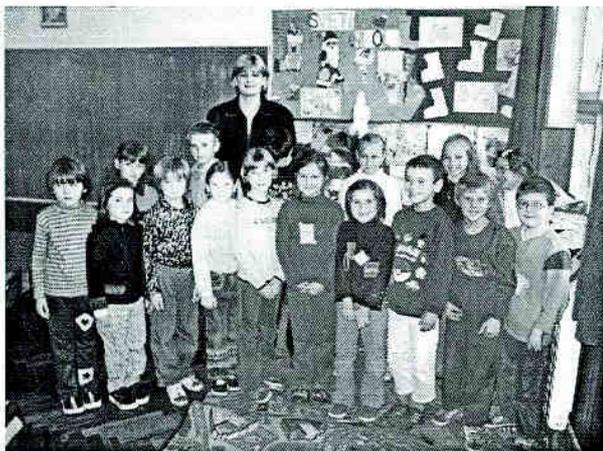
Učenici se veoma žale na WC-e, ali se nadaju da će uskoro biti uređeni. Njihova čistačica nam je ispričala da kad su skidali žbuku na WC-u, u zidu je bila urezana godina izgradnje škole (1950.). Čistačica nam je priznala da djeca najviše vole u kuhinji jesti salamu, hrenovke i paštetu, ali i da djeca objese nos kada je u kuhinji za jesti grah. Također smo saznali da su roditelji dali veliki doprinos pri uređenju škole. U školu još dolaze učitelj iz vjeronauka Robert Kučak, te učiteljica

iz engleskog jezika Tatjana Korman. Prije nego što smo odlazile, čistačica nas je presrela i ponudila keksima i

sokom. Nakon slasne okrijepe, zahvalile smo i otišle kući.

Dorotea Drempetić
Maja Španec 6.b

Zgorec na Humu

Kroz šumu dolazi,
drveće zaobilazi.
Grane drveća njiše,
Prašinu s krovova briše.

U visine lišće diže,
po cesti se kliže.
Stiže nam kroz dolec
Naš brzi zgorec.

Helena Hrgetić

Dobar učitelj

Dobar učitelj ponajprije mora razumjeti svoje učenike. Mora im pomagati, u nevoljama izvan škole, objasniti gradivo koje još nekima nije jasno, davati savjete... No, važno je naglasiti: DA bi bio DOBAR UČITELJ I UČENIK MORA BITI DOBAR. Učenici moraju poštovati učitelje, ne ogovarati ih, biti dobri i poslušni na satu, pa će i učitelj biti zadovoljan i ponosan na učenike. To je primjer dobre "komunikacije", tj. veze između učenika i učitelja, koja mora biti uspostavljena.

Božica Bekina 7.c

Kakvi učitelji moraju biti?

Dobri! Jednostavno moraju biti dobri. Ne smiju biti grozni prema djeci. Učitelji su jako strogi prema djeci i jako viču na njih, tada se djeca uplaše i onda nose strah u svojim glavama! Kada neka djeca nešto ne znaju, učitelji na njih viču i samo ih grde. Učitelji moraju biti dobri prema djeci kao prema nekome bližnjem i voljenom. Dobrih učitelja ima jako malo.

Štefica Škvorc 5.c

Dobar učitelj

Dobar učitelj je onaj učitelj koji nas razumije. Učitelj/ice su većinom dobri, dobro objasne gradivo. Ali nisu svi dobri ima i nekih učitelja koji ne znaju objasniti novo gradivo, ne razumiju nas. No, na sreću ima ih vrlo malo. Učitelji ne bi trebali zbog svojih problema doma iskaljivati se nad učenicima. U ocjenjivanju ne bi smjeli biti strogi, ali ne ni preblagi. Ne bi smjeli poklanjati ocjene. Istina je da učenici više "vole" blaže profesore, ali kasnije shvate da su više naučili iz onog predmeta iz kojeg su imali lošu ocjenu nego iz onog iz kojeg je imao 5.

Ivana Moštak 7.c

NAŠI UČITELJI

Povodom Dana učitelja novinari su, kao što se vidi, komentirali. Tom prilikom zaključili su također da bi htjeli više znati o učiteljima kao osobama, da ih ne promatraju uvijek samo na njihovom poslu. Smislili su pitanja koja su odlučili postaviti svim učiteljima naše škole. U ovom broju upoznajte učiteljice Katicu Popović i Valentinu Đurek te vjeroučitelja Roberta Kučaka.

ROBERT KUČAK

Kad ste rođeni?

R. Kad su se lastavice počele vraćati s juga, i kad su po gajevima i šumarcima počele nicati visibabe, a ljubičice, šafrani i jaglaci prošarali travnjake i voćnjake, eh, tada je jednog proljetnog nedjeljnog popodneva mali Robert ugledao svjetlo dana. Vjerojatno je tada prvim plačem naglasao slavu što su vani pjevali, ali tako je to na početku života.

Imate li braće? Jeste li se slagali s njima kad ste bili mali?

R. Imam dvije mlađe sestre i još mlađeg brata. Sigurno znate kako je s mladarijom. Zna se tko je bio šef i koga se moralo slušati. Nestašluci su bili svakodnevna pojava. Iako nije to bilo tako davno, ipak je bilo puno toga drugačije. Zapravo sam najviše vremena provodio sa prijateljima. U selu smo svi imali krave pa smo ih vodili na pašu i tamo se družili, igrali nogomet, pekli kestenje u jesen, «mlečece» tj. mladi kukuruz... A kad nismo radili na polju opet sam s prijateljima bio po selu. To je bio zdrav i normalan život.

Koji vam je bio najbolji, a koji najgori predmet u školi?

R. Moram priznati da su mi svi predmeti bili podjednako teški. Nisam imao nekih većih problema što se učenja tiče. Zapravo, ne znam kakve danas vi imate kriterije u odabiru najboljeg ili najgorog predmeta, tada smo gledali ne na predmet nego kakav je bio učitelj. Ako je on bio dobar, tada nam je i predmet bio drag i obratno.

S koliko ste se godina prvi put zaljubili?

R. Čim sam se rodio već sam se počeo zaljubljuvati. Prvo u ovo prekrasno plavo nebo i sunce i oblake, pa u vedre noći pune zvijezda, u ovu divnu prirodu. Onda sam se pitao otkuda sve to tako uređeno i tako se javila i ona prva i najvažnija ljubav, a to je

ljubav prema onome tko je sve to stvorio, prema Bogu.

A na pitanje na koje vi ciljate, za to bi mi trebao cijeli roman. Već sam u nižem razredu zapeo u nevolje zbog zaljubljenosti. Obično je bilo tak da je u mene bila zaljubljena npr. djevojčica s plavim plenicama, a ja sam bio pak zaljubljen u drugu djevojčicu npr. sa smeđim plenicama, a ona je bila pak zaljubljena u dječaka s plavim očima. Jer ja imam niti smeđe niti zelene oči, nešto između. I sad si ti pomoz!

Koji vam je najbolji film, glumac, glumica?

R. Dobri su mi povijesni filmovi i dobre komedije. Od starih filmova dobri su mi «Deset zapovijedi» i «Ben Hur» s Charlton Hestonom u glavnoj ulozi i film «Quo vadis». A od novijih «Pasija» jer najvjernije govori o onome što je Isus za nas pretrpio i žrtvovao se iz ljubavi za nas. Također su mi dobri filmovi «Gladijator» i «Posljednji samuraj». Gladijatora je odlično odglumio Russell Crowe, a samuraja isto tako dobro Tom Cruise. Ovi filmovi mi se sviđaju jer su karakterni, moralni i realni tj. nisu daleko od stvarnog života. Život je prikazan kao neprestana borba između dobra i zla. Ljudi prepoznaju dobro i opredjeljuju se za njega. Naš je život takav, borba dobra i zla i moramo se odlučivati.

Kakvu glazbu slušate?

R. Volim slušati glazbu koja mi pomaže da budem bolji. Sad se vi pitate a koja je to. Volim sve vrste glazbe od klasičnih do zabavnih, ako je glazba lijepa, ako su riječi lijepe i ako je pjeva pjevač s dobrim glasom.

Koja vam je najbolja knjiga koju ste pročitali?

R. Pročitao sam puno knjiga u životu. Na prvom mjestu mi je knjiga nad knjigama

Biblija. A od dječjih knjiga nekako mi je u najljepšoj uspomeni ostala knjiga «Šegrt Hlapić», dobri su mi romani A. Šenoe, zatim ruski klasici Dostojevski i Tolstoj su mi dragi.

Koje je vaše omiljeno jelo?

R. Uglavnom su mi sva omiljena jela ako se ukusno prirede. No, jako rado jedem ona jela u kojima ima mesa. Isto tako volim sve vrste povrća i voća. Naravno, ovakav prirodni način ishrane vidi se najbolje iz moje fizičke «idealne» konstitucije. Oni koji imaju probleme sa prevelikom težinom neka se slobodno jave i ja ću im besplatno dati recepte i odati sve tajne da postignu savršenu težinu. Nikakve dijete ni čajevi ni preparati sumnjivog podrijetla vam neće pomoći.

Koje kućanske poslove volite, a koje mrzite?

R. Sad ste me našli. Uglavnom čistim, usisavam prašinu, perem prozore, podove, a tu i tam posude, peglam, a dok je mama bila u bolnici izučio sam i kuharski zanat.

Kad biste mogli birati neko drugo mjesto gdje biste živjeli – koje biste odabrali, zašto?

R. Ja ipak najviše volim svoj Modrovec, Stubicu, Zagorje jer je to, neka se druge ne ljute, najljepše mjesto na svijetu, rekao bi čovjek raj zemaljski. I svi koji tu živimo bi trebali biti sretni da tu živimo.

Nekada sam puno putovao i vidio mnoga mjesta kod nas i u svijetu. Jako mi se sviđjala Boka Kotorska. Nekako je na mene ostavila najjači dojam. Ona priroda, planine, more, sve na jednom mjestu. Susreti s onim ljudima bilo je nešto posebno.

Takoder, Cambridge u Engeskoj je jedan lijep miran studentski gradić gdje je lijepo, naravno i skupo mjesto za život.

Koju bi stranu državu željeli posjetiti i zašto?

R. Zanimljive su mi afričke i azijske države. Vjerojatno zato što imaju još nešto od iskonskog, onog prvotnog u sebi. Evropske ili američke države su se izgubile u tehnici i tehnologiji, materijalnom životu u trčanju samo za novcem i visokom standardu. Izgubile su smisao za čovjeka i za ono duhovno u njemu, za ono najvažnije. I one nemaju budućnost, već one koje u sebi nose smisao i klicu tog iskonskog života, duhovnog života.

Kako to da ste postali vjeroučitelj, a ne glazbenik kad svirate toliko instrumenata?

R. Dobro pitanje. Stvamo sviram puno instrumenata: tambure, gitaru, orgulje, nešto malo harmoniku. U zadnje vrijeme sam naučio i violinu, ali nemam vremena da ju bolje usavršim. No, klavir mi je osobita ljubav. Možda i zbog toga što sam puno sati proveo

vježbajući i svirajući ga, ali i zbog toga što se iz njega može izvući prekrasne melodije, ako to dobro znate radite. A kako to da sam postao vjeroučitelj ja si tumačim tako da je Bog trebao vjeroučitelja u Gornjoj Stubici i eto me tu. Bog ima za svakog čovjeka svoj plan i neku zadaću. I svaka zadaća je jednako vrijedna ukoliko je čovjek savjesno i zdušno izvršava.

KATA POPOVIĆ

Rodena sam 04.11.1943. Imam sestru tri godine mlađu. Uvijek smo se slagale kao male, a slažemo se i danas. Pošto sam bila znatiželjna i imala široki krug interesa nije bilo najgorog predmeta. Bila sam jako dobra u svim predmetima, ali ipak najdraži predmeti bili su mi matematika, fizika, hrvatski jezik i zemljopis. A u srednjoj školi zbog načina predavanja, povijest mi je bila jako dosadna.

Prvi put ozbiljno sam se zaljubila u osmom razredu. Do tada, sve su to bile samo prolazne simpatije. Prve prave ljubavi sjećate se cijelog života. Najdraži: a) film Kad jaganjci utihnu, b) glumac: Spencer Tracy, c) glumica: Katharine Hepburn.

Uživam u svakoj dobroj glazbi. Pročitala sam puno dobrih knjiga koje su mi jako drage. Ali u zadnje vrijeme od pročitanih knjiga izdvojila bih od Dannielia Quinna: Ishmael (pustošovina uma i duha). Znađem uživati u svakom jelu, što se i vidi. Volim eksperimentirati s hranom i davati joj nove okuse. Na prvom mjestu mi je hrana pripremljena na lešo. Jako volim povrće i voće. Pošto sam radoholičar, kućanski poslovi ne predstavljaju mi nikakav problem jer volim da mi je kuća uredna i da je svaka stvar na svom mjestu. Mislim da nije važno gdje živiš, već kako živiš. Živim ovdje, ne zato što moram, već zato što mi je tu lijepo. Zagreb je blizu, u kontaktu sam s prirodom i u prisknijem odnosu s više ljudi nego u gradu. Prema tome, ja sam odabrala mjesto gdje želim živjeti. Željela bih posjetiti Indiju, Kinu, zbog njihove kulture i drugačijeg pogleda na svijet. Najljepše putovanje bilo je putovanje Španjolskom. (kontakt s ljudima, raznolikost hrane, prirodnih ljepota i kulturno povijesnih spomenika, njihova muzika). Na ovoj školi radim 31 godinu, a sve ukupno 41 godinu. Iako već radim 41 godinu, posao učitelja mi nije nimalo dosadan jer volim svoj posao i sretna sam kada djecu nešto naučim, kada shvate da matematika nije bauk i zavole je. Moj životni moto: «Ne čini drugima ono, što ne želiš da oni čine tebi».

VALENTINA ĐUREK

Rodena sam 11.03.1974. godine. Imam brata Nikolu, on je 3 godine mlađi od mene i oduvijek smo se slagali. Ponekad, ali samo ponekad dolazilo je do "prave bratske ljubavi". Tijekom školovanja voljela sam sve predmete, među najdražima bili su povijest i matematika, a kao najgori predmet pamtim latinski jezik u srednjoj školi. Srednju školu ne pamtim samo po latinskom već i po tome što sam se prvi puta zaljubila. U slobodno vrijeme volim gledati filmove, najdraži film mi je "Big Blue" (Veliko plavetnilo), najdraži glumci su mi Al Pacino i Robert De Niro, a najdraža glumica Jodie Foster. Najbolje se opuštam uz tzv. ambijentalnu muziku, a volim i U2, The Rolling Stones, Gibonnija, UB40, Sting... Najbolja knjiga koju sam pročitala je knjiga od brazilskog pisca Pablo Coelho – Na obalu rijeke Piedre sjela sam i plakala. Moje omiljeno jelo je tjestenina i zagrebački odrezak. Od kućanskih poslova najviše volim kuhanje i čišćenje kupaonice, a ne volim peglanje.

Srednju školu sam završila u Columbii, glavnom gradu države Južna Karolina u SAD-u, zatim sam živjela i u Londonu. Nakon putovanja upisala sam Fakultet organizacije i informatike u Varaždinu. Za vrijeme studija sam također putovala po Europi (Lisabon, Prag, London...). Svi gradovi ostali su mi u lijepom sjećanju, ali da mogu birati živjela bih u Varaždinu – baroknom gradu.

Novinari: Monika Boroša i Danijela Salar

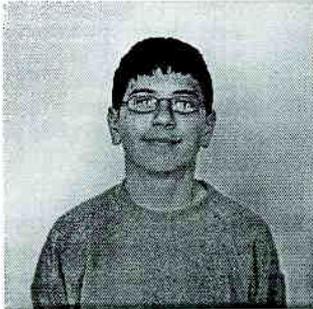
Iz 6.b

Spoji parove!

Natjecanja

Luka Lukina na državnom natjecanju iz matematike

Matematika je..., a Luka je jedan od rijetkih koji je oduševljen matematikom. Zato smo odlučile

saznati kako je to bilo na državnom natjecanju, te kako to da Lukina voli matematiku!

Zašto voliš matematiku? Objasni.

Zato jer sam je od djetinjstva volio i najlakše je shvaćam.

Što ti je lijepo na matematici?

Kad učiteljica postavi neki komplicirani zadatak, a ja onda volim taj problem riješiti.

Kako si došao do državnog natjecanja?

U 5. razredu sam na županijskom natjecanju bio 10. U 6. razredu sam opet uspio na županijskome. Bio sam drugi na regionalnom natjecanju. U 7. razredu sam bio 1. na županijskome te 14. na državnom natjecanju.

Kako si se dugo spremao?

Kod kuće sam vježbao 5 sati na tjedan, a u školi sam sa učiteljicom Gordanom Jandel trenirao skoro svaki dan. Prošla nastavnica, profesorica Škvorc me je započela trenirati.

Je li ti bilo naporno?

Da, bilo mi je dosta naporno.

Gdje se održavalo državno natjecanje iz matematike?

Održavalo se u Trogiru, u jednoj osnovnoj školi.

Tko je sve bio na državnom natjecanju?

Kako je bilo? Opisi ukratko.

Prvo moram reći da je bilo jako lijepo u hotelu "Medeno". 5.5. u srijedu putovali smo u Trogir i navečer je bilo svečano otvorenje 13. državnog natjecanja. U četvrtak, 6.5.

pisali smo test. U petak su bili objavljeni rezultati, a u subotu je bila podjela

nagrada i zatvaranje 13. državnog natjecanja.

Postoji li koji recept za obične smrtnike koji ne kuže matematiku? Ako nema recepta, koji bi ti mogao dati savjet?

Ja mislim da nema posebnog recepta. Evo mojeg savjeta: nikad nemojte učiti matematiku napamet, nego je samo treba razumjeti i naučiti pokoje pravilo.

Dorothea Drempetić i Danijela Salar 6.b

ZEMLJOPIS

Naši su geografi i ove godine aktivni. Nakon što su prošli školsko i općinsko natjecanje, na županijskom će boje naše

škole braniti: Barbara Šagud, 5.c; Luka Postružin, 6.b; Jurica Darapi, 7.b.

Iako je na županijskom natjecanju bila prva u svojoj kategoriji i osvojila čak 84 boda, naša Barbara nije bila pozvana na daljnje natjecanje, izgleda da su se i ostali jako dobro pripremili.

VJERONAUKE

Kad vidite vjeroučitelja Roberta da je jako ozbiljan to znači da se sa svojom grupom sprema za vjeronaučnu olimpijadu. Maknite im se s puta!!!

MATEMATIKA

Nakon održanog školskog, 2.2.2004. i općinskog 5.3.2004. natjecanja očekujemo poziv za županijsko prema broju postignutih bodova na općinskom, a to izgleda ovako:

5. r. Tihana Lisak 31/50

7.r. Luka Lukina 41/50

8.r. Marko Smetko

Luka Lukina pozvan je na županijsko natjecanje i tamo osvojio prvo mjesto.

Luka nas, dakle, zastupa na DRŽAVNOM

NATJECANJU u

Trogiru. U Trogiru Luka je od 40 natjecatelja osvojio izvrsno 15 mjesto.

BRAVO!

FIZIKA

Tu je sistem drugačiji pa se učenici samo prijavljuju na županijsko natjecanje. Ove godine fiziku spremaju i uče: Matija Komin i Marko Smetko iz 8.a

KEMIJA

Tu je sistem drugačiji pa se učenici samo prijavljuju na županijsko natjecanje. Ove godine kemiju spremaju i uče: Snježana Knapić, 7.b i Nikola Jelovečki, 7.c

ŠKOLSKI ŠPORTSKI KLUB

Natjecali smo se u slijedećim disciplinama:

ŠAH

26.2.2004. kod nas u školi održano je županijsko natjecanje u šahu. Naše cure i dečki su se plasirali u poluzavršnice natjecanja.

Cure su bile 3.3.2004. u Rovišću. U ekipi su se natjecale: Katarina Kučak i Marta Glogač iz 5.a te Mirka Jureša iz 1.b. Osvojile su 11. mjesto.

Dečki su 6.3.2004. bili u Svetoj Nedjelji. Također su bili 11. Natjecali su se: Davor Šagud, 8.c, Marko Slivar, 7.b, Luka Glogač, Matija Komin i Dean Žigovečki iz 8.a

STOLNI TENIS

14. 2. 2004. u Donjoj Stubici održano je županijsko natjecanje. U našoj muškoj ekipi bili su:

Josip Čulig i Juraj Novina iz 8.b te Nikola Hučić iz 8.a

U ženskoj ekipi bile su:

Maja Hanžek i Ana Jakšić iz 8.b.

Dečki nisu uspjeli ostvariti bolji rezultat, ali su cure bile pozvane na poluzavršnicu natjecanja u Varaždin. Osvojile su 11. mjesto.

ŽENSKI RUKOMET

Igra se liga sistem. Naše su cure bile na 4 susreta. Rezultatski nisu baš najbolje prošle i za njih je natjecanje završilo.

MUŠKI RUKOMET

Natječu se također u ligi i tek su počeli.

NOGOMET - niži uzrast (5. i 6.r.) i viši uzrast (7.i 8.r.)

Naši dečki su igrali kvalifikacijsko pretkolo i nisu se plasirali dalje.

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ GEOGRAFIJE-

KRAPINSKE TOPLICE

19.ožujka 2004.g.u mirnom ambijentu Krapinskih Toplica održano je županijsko natjecanje iz geografije na kojem su sudjelovali učenici od petog do osmog razreda osnovnih škola Krapinsko-zagorske županije. Krapinske

Toplice su čuveno termalno lječilište koje sredinom 19.st izgradio Jakob Badl.

Natjecanje je održano OŠ Krapinske Toplice koja je na lijep način počastila učenike. U 9 sati učenici su u četiri učionice pristupili devedesetominutnom pisanja testa. Nakon toga su krenuli u razgledavanje Krapinskih Toplica, dok su učitelji ispravljali testove. Posjetili su hotel «Toplice», Njegove bazene kod kojih je jedna sagrađeno na samom izvoru termalne vode, lječilište i kino dvoranu u kojoj su pogledali kratki informativni film o lječilištu i programu medicinske rehabilitacije i mogućnostima aktivnog odmora ljudi i bolesnika.

Kad su se vratili u školu čekali su ih rezultati natjecanja. Zatim je ravnatelj škole podijelio priznanja svim učenicima i učiteljima, diplome trima najboljima, te knjigu najboljem učeniku u svojoj kategoriji. Poslije toga su svi otišli na ručak. Natjecanje je prošlo mirno, ali i veoma uzbuđljivo i napeto. U kategoriji petog razreda osvojila sam prvo mjesto. Krapinske Toplice ostale su mi u vrlo lijepom sjećanju. Nadala sam se pozivu na državno natjecanje, ali mojih 74 osvojenih nije bilo dovoljno. Sljedeće godine pokušat ću ponovno.

Barbara Šagud 5

Moja priča iz давnine – nagradni natječaj

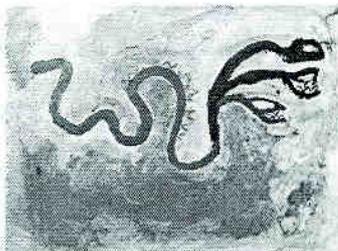
Otvoreno učilište i knjižnica grada Oroslavja organizirali su povodom 130. godišnjice rođenja Ivane Brlić-Mažuranić nagradni natječaj za učenike osnovnih škola. Svoje literarne i likovne radove poslali su učenici škola iz Oroslavja, Donje

Martina Lešković

i Gornje Stubice. 24.4.2004. u 12 sati započela je svečana dodjela nagrada. Svi sudionici pozvani su i darovana im je predstava kazališta Merlin *Kako je Potjeh tražio istinu*. Zatim su proglašeni dobitnici nagrada koje su odabrala dva žirija – za likovne radove i za literarne. Nagrade su bile u dvije kategorije: za učenike od 1.- 4. r. i za učenike od 5.- 8. r. Učenici škole Matije Gupca dobili su: glavnu nagradu za likovni rad u kategoriji viših

razreda-
Martina Lešković iz 5.c, utješnu nagradu za likovni rad u

Roman Pušec

kategoriji nižih razreda Roman Pušec iz 4.a i utješnu nagradu za literarni rad u kategoriji viših razreda Anita Bosec iz 8.c. Priredba i dodjela nagrada završila je zajedničkim slikanjem svih nagrađenih s članovima žirija koji su im uručili nagrade književnikom Hrvojem Kovačevićem i predsjednicom Društva knjižničara naše županije gospođom Danicom Pelko.

Anita Bosec, 8.c

Knjižnica i vi

Dana 20.11. obilježava se svjetski Dan djetetovih prava. Uz pomoć učenika 5.c i 4.r. napisali smo koja su dječja prava, ali i dužnosti u školskoj knjižnici:

PRAVA DJECE U ŠKOLSKOJ KNJIŽNICI

- dijete ima pravo tražiti knjigu koju treba ili koja mu se sviđa
- dijete ima pravo prolistati željenu knjigu
- knjižničarka mora dobrovoljno dočekati djecu u knjižnicu
- djeca trebaju znati što je knjiga
- djeca imaju pravo pomagati knjižničarki oko knjiga u knjižnici

DUŽNOSTI DJECE U KNJIŽNICI:

- dijete čim uđe u knjižnicu, treba se pristojno ponašati
- dijete treba u tišini izabrati knjigu i reći knjižničarki svoje podatke i knjigu koju je posudilo
- vraćena knjiga mora biti neoštećena, cijela i uredna
- dijete knjigu mora pročitati, napisati lekturu i zatim je vratiti
- knjiga mora biti vraćena na vrijeme
- u knjižnici djeca moraju biti tihi, a ne vikati, naguravati ili razbacivati knjige.

Božica Bekina, Ivana Moštak i Nikolina Salar 7.c

PUSTOLOVNI ROMANI

Jeste li ikad čitali uzbudljive, zabavne i pustolovne romane? Ja jesam i mogu reći da su super. Predložiti ću vam samo neke iz naše bogate knjižnice. Najprije spomenimo romane i zbirke priča Zlatka Krilića. Još u 5. razredu počela sam čitati njegova djela. "Zabranjena vrata" je super roman koji govori o boravku dječaka i djevojčica u bolnici. Također je napisao zbirku priča "Prvi sudar" koji govori o tome kako se Zlatko Krilić zaljubio i još i nekoliko njegovih priča. "Zagonetno pismo" je roman koji govori o tome kako lažni "tajni policajci" opljačkali dječaka Krištu i kako su ih policija, Krišta i prijatelji tražili. "Čudnovata istina" govori o dječaku koji je mogao ići u prošlost i budućnost pa se tako izliječio. Sada o Ivanu Kušanu. Napisao je djela "Koko i duhovi", "Koko u Parizu", "Zagonetni dječak", "Lažeš Melita", "Domaća zadaća" i "Uzbuna na Zelenom vrhu" za koja je i nagrađivan. Njegovi romani i djela su također zabavna i uzbudljiva, kao i djela još nekih pisaca, no meni su najbolji dojam ostavili Zlatko Krilić i Ivan Kušan. Nekome se ova djela možda nisu ili neće svidjeti, no predlažem vam da ih pročitate. U njima će te pronaći puno akcije, napetosti i uzbuđenja.

Tea Drempetić 6.b

Za bogatiju školsku knjižnicu

– rezultati akcije:

1. 2.b – 270 kn
2. 3.b – 245 kn
3. 2.a – 190 kn
4. 1.b – 180 kn
5. 5.b – 140 kn
6. 1.a – 135 kn
7. 5.c – 120 kn
8. 7.c – 100 kn
9. 6.b – 90 kn
10. 3.a – 70 kn

11. 4.b – 60 kn

12. 6.c – 40 kn

13. 6.a – 40 kn

14. 7.b – 30 kn

15. 5.a – 20 kn

16. 7.a – 10 kn

17. 4.a – kupljene 2 knjige

ukupno: **1740 kn i**

2 knjige

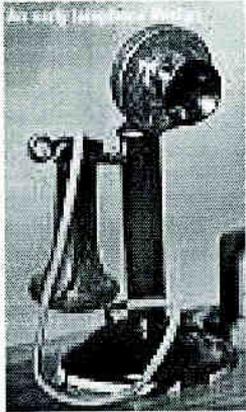
Svima koji su sudjelovali najljepša hvala.

Za prikupljene novce kupljene su knjige: *Koko u Parizu* Ivana Kušana (15 kom), *Naglavačke* Luke Paljetka (5 kom), *Kako se gleda abeceda* Sonje Zubović (5 kom)

Želim znati

U 2. a razredu ima mnogo znatiželjnih glavica. Svašta ih muči i puni su pitanja. Novinarke *Lipinog pučkoškolca* primile su se posla i pokušale su im pomoći te su odgovorile na neka od njih.

Kako glas putuje preko telefona?
- **zanimalo je** Jadranku Čmarec

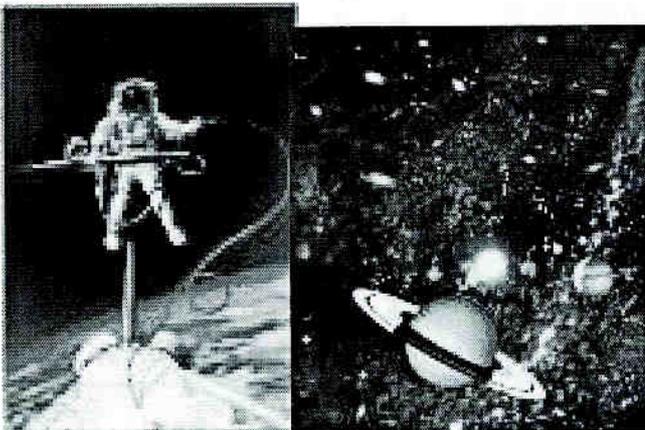
Prvi telefon izumio je A. G. Bell. Njegov telefon sastojao se od željezne membrane, obješene u blizini zavoja žice, namotane na željeznu jezgru. Čim bi valovi zvuka stigli do membrane, njezini bi pokreti izazvali promjene u magnetskom polju unutar zavojnice uslijed čega bi se u njoj

iducirala promjenjiva el. struja u skladu s promjenama zvuka. To je struja prolazila kroz zavojnicu na prijemnoj postaji uslijed čega bi se mijenjalo njezino magnetsko polje i time navelo membranu prijemnika da na sličan način vibrira i ponovo stvara izvorni zvuk.

Ivana Moštak i Nikolina Salar

Kako je gore u svemiru?
- **mučilo je** Petru Vulama

U svemiru je veoma mračno. Ima mnogo planeta, zvijezda i ostalih svemirskih tijela. Gore nema sile teže. Veoma je hladno. Možeš se izgubiti jer je svemir tako velik da mu ne vidiš kraja.

Anita Moštak i Štefica Škvorc

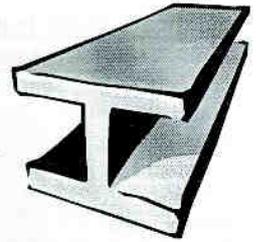
Kako se spaja željezo?

- **zanimalo je** Dalibora Levaka

Željezo se zavaruje uz pomoć aparata za zavarivanje koji se koristi uz pomoć plina.

Za potrebu zavarivanja nosi se maska.

Moj tata zna sve.

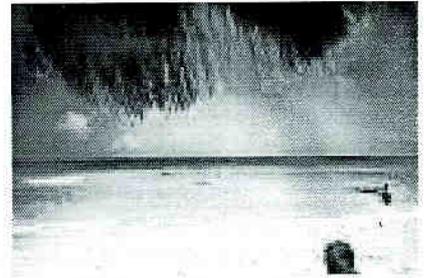
Valentina Pikec

Zašto je more slano?

- **pita** Petra Vulama

More je slano zato jer u sebi sadržava soli. Naše Jadransko more u sebi sadržava prosječnu slanost 13%. Južni je Jadran slaniji od sjevernoga, što je posljedica manjeg priljeva slatke vode s kopna i slanije vode iz Jadranskog mora.

Anamarija Kirin

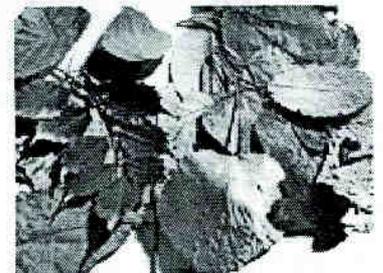

Zašto lišće u jesen mijenja boje?

- **pitala je** Petra Vulama

Drveće ima zelenu boju lišća kad se u njemu fotosintezom stvaraju potrebne tvari za normalan život biljke. Žuta boja lišća nam govori da se smanjuje količina proizvedenih hranjivih tvari u lišću.

Smeđa boja lišća nam govori da se u lišću više ne proizvode hranjive tvari, ono je suho, pa ga zbog toga drveće otpusti na tlo. Kada drvo otpusti lišće, ono padne na tlo i na tlu se pretvori u humus — plodno tlo. Sve se to događa u jesen.

Martina Ilinić

Zašto ptice ne govore?

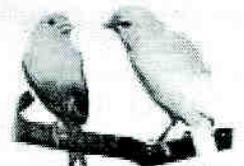
- **željela je** znati Nikolina Ruklič

Ptice ne govore, već pjevaju. Ptice imaju sposobnost komuniciranja zvukovima.

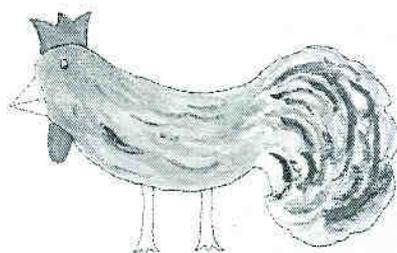
One pjevaju prije zore da bi objavile svoju prisutnost. Svaka vrsta ptice ima poseban zov, a neke se oglašavaju različitim pjevovima, ovisno o prilikama,

Ptica može pjevati kad upozorava na opasnost i kad svojim pjevom objavljuje granice teritorija. One katkad pjevaju iz čista zadovoljstva: objašnjenje koje potiče maštu.

Valentina Mezdić i Božica Bekina

BIO SAM STRPLJIV U OSTVARENJU ŽELJE

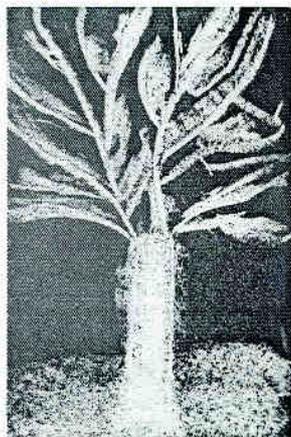
Martina Novina 4. b

Još u prvom razredu molio sam mamu da mi kupi mobitel. Govorila je da sam još premalen za takve stvari, ali ja sam svaki dan postavljao isto

Pitanje: "Kada ćeš mi kupiti mobitel?" Rekla je da će mi kupiti ako u školi dobijem peticu na kraju školske godine. Svaki dan čim sam došao iz škole najprije sam napisao zadaću i učio, a onda sam se igrao. Ponekad mi se nije dalo učiti, ali kada sam se sjetio mobitela, primio sam se knjige. Moje strpljenje i rad se isplatio. Na kraju godine dobio sam peticu i mobitel.

Dean Djermanović 2.r. PŠ Sveti Matej

ČUDNA LJETNA NOĆ

Zvonimir - Drvo

Bilo je to jedne ljetne noći. Išao sam u krevet oko pola dvanaest navečer. Za mene, naime ne vrijedi ona: «U devet u krevet!» Ušao sam u sobu i legao u krevet. Pokrio sam se pokrivačem, ali sam pod njim izdržao samo koju minutu, jer je bilo veoma vruće. Kad sam se raskrio, bilo je ipak malo bolje.

Lagano sam tonuo u sam.

Oko mene već je sve bilo maglovito. U, kako je udobno u krevetu. Lijepo, meko toplo.....

....Bum! Bum! Tres! Fiju ... u uuuuu!

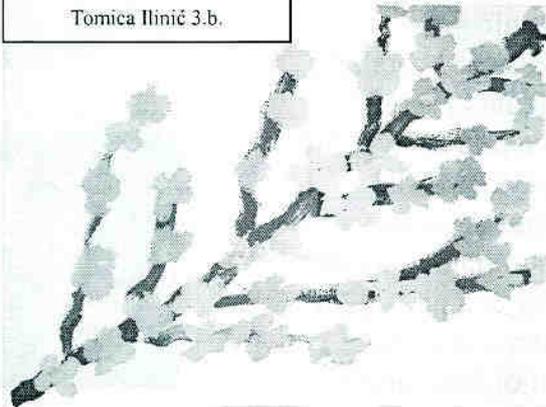
Digao sam se istog trenutka misleći da vjerojatno sanjam.

Bum! Očito...bum...nisam ...fjuuuuuu tres.. sanjao ...

Ustanem iz kreveta. U mojoj sobi po zidovima nešto svijetli. Isti čas mi mnoge misli prostruje glavom: «Teroristički napad. ALKAIDA, IRA, Sadam Husein. Kraj svijeta! Biološko oružje. Bum.....!

Tišina. Gotovo. Napeto osluškujem. Čuje se veselo pjevanje. Ipak sam se malo Zabunio. Nije to bila ALKAIDA ni IRA, a ni Sadam

Tomica Ilinić 3.b.

Husein. Bio je to običan...vatromet. Uh, što sam glup. Čini se da sam ja jedini čovjek koji za vatromet govorim kao da je propast svijeta. No nije bilo tako.

Kada sam se okrenuo, vidio sam u sobi svoju sestru. Bila je raščupana i sanjivo me pitala: «Kaj, kaj....se dogodilo?» Ja ju umirim i vratim u krevet. Zatim pogledam kroz prozor da ne bi slučajno bilo novih iznenađenja. Tada konačno zaspim.

Ujutro, kada sam se probudio, upitam sestru:» Sjećaš li se sinoćnjeg vatrometa?» A ona meni:»Kakav vatromet, tebi zbilja nisu sve na broju.»

Dobro, pomislih. Da si ti jučer doživjela ono što sam ja, ne bi se baš smijala. Ipak sve je dobro što se dobro svršilo.

Jurica Darapi, 7.b

MOJIH 14 GODINA

Moj život nije baš pretjerano dug, ali nije ni siromašan sadržajima. Već 14 godina živim u snovima djetinjstva, ali svakim danom sve više osjećam da se tome bliži kraj. Bliži se kraj mojim snovima i stupam u pravi život, stupam u surov život. Za taj se život moram pripremiti, moram biti spreman na sve, jer život neće imati milosti, i gazit će nas ako mu se ne odupremo. Dosada sam dosta toga naučio čitajući vrlo poučna lektirna djela, koja me nisu potaknula samo na razmišljanje, već su me potaknula da krenem na djela, pokrenula su me da prepoznam pravi put i da prepoznam samog sebe. Shvatio sam da nikad ne smijem odustati od postavljenog cilja, da uvijek trebam težiti savršenstvu i da se uvijek nastojim boriti za sebe, jer ću inače postati prazan čovjek, postat ću čovjek bez sudbine.

Jednom sam naučio za mene zaista značajnu izreku:»Nema sudbine, osim one koji sami ne stvorimo.»

Upravo me ta rečenica potaknula da iz ničega stvorim nešto, da ispunim svoje srce, da postanem čovjek i kažem:»Ja sam koji jesam.»

Moj dosadašnji život preplavljen je za mene vrlo važnim uspjesima. To su prvenstveno uspjesi u školi,

koji mi puno znače. Za mene je škola uvijek na prvom mjestu, jer želim nešto postići, a to nešto se ne može ostvariti neznanjem, već voljom. Na ovom svijetu želim ostaviti barem mali otisak svog postojanja, želim postati donekle savršen.

U svom životu nikada se nisam uzdao u sreću i nikad neću, jer za mene sreća dolazi sa znanjem, dolazi sa mojim znanjem koje ću upijati do smrti, do smrti ću biti

čovjek. To je moj život i to je moj cilj.

Obestar Ivica 8.c

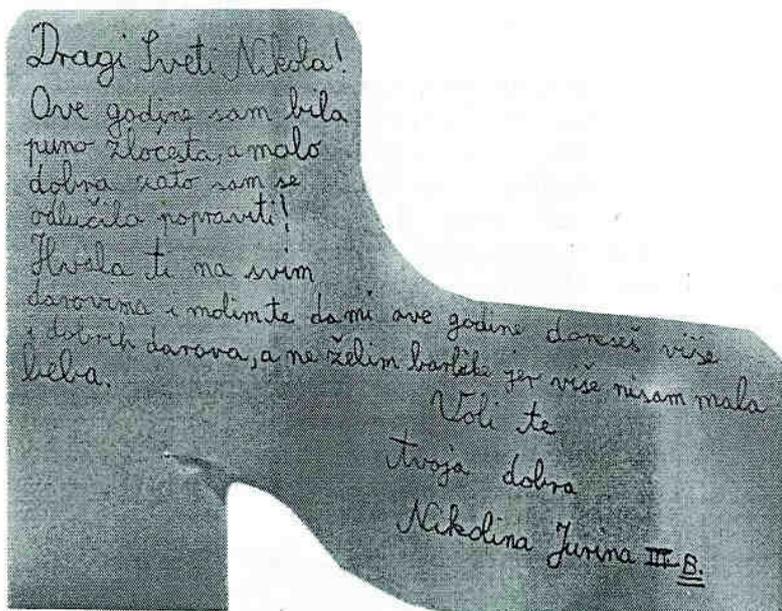
ZIMA

Došuljala se zamotana u bijeli šal, u bijelom kaputu. Ravnica počiva u snježnoj posteljini. Promrzle ptice lete iznad zaleđenih potoka. U bjelini šume stisnuo se gladan zečić. Negdje u daljini na brijegu odjekuju veseli glasovi razigrane djece. Raduju se snijegu. Kraj staze ponosno stoji u bijelom kaputu, crvenog nosa snjegović.

Monika Činarec – 3. b

Martina Novina 4.b

Zelena pjesma

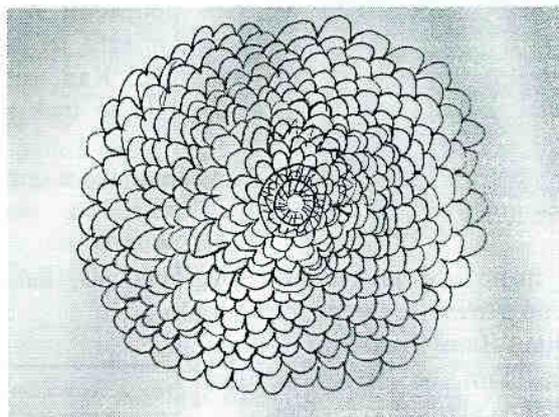
Tko je travanj zazelenio?
Tko je travu posijao?
Zašto je trava zelena?
Zna li možda netko kako je nastala?
Zašto trava ne raste na drvetu?
Zna li netko koliko trava ima na svijetu?
Zašto se trava rimuje s krava?
Zna li možda krava kako raste trava?
Zna li krava koliko vitamina ima trava?
Zna li netko koliko trava ima na svijetu?
Zašto trava ne raste ne drveću?
Zna li trava koliko u njoj ima mrava?

Tomislav Jureša. 3.b

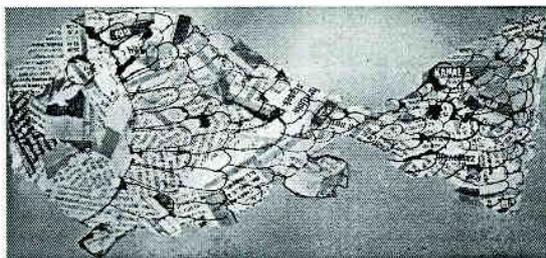
ČUJEŠ LI?

Čuješ li u daljini
glas što te zove.
Čuješ li glazbu
što živote rađa nove?
Čuješ li vjetar što
ljubav nosi,
Čuješ li sunce što sja
u tvojoj kosi?
Čuješ li kišu što tiho jeca,
Čuješ li pjesmu što
pjevaju djeca?
Čuješ li potok što
šumom žubori,
Čuješ li srce što te voli?
Čuješ li cvrkut
veselih ptica,
Čuješ li osmjeh bezbrižnih lica?
Čuješ li tišinu što tijelom gori,
Čuješ li patnju
što dušu razori?
Čuješ li brige što život donosi
i tugu što živote odnosi?

Danijela Salar 6.b

Ana Marija Pavalčić 1.a

Hrvoje Bočkaj 3. b - Riba

Čudo koje mi otkriva život

Mnoga čuda događaju se u životu sviju nas. Ima ih dobrih i loših, a mi djeca rado pamtimo samo dobra i sa veseljem ih se prisjećamo. Tako meni sada dolazi na pamet ne tako davni događaj i spoznaja da su čuda moguća. Jednog jutra kad sam se probudio, dan nije bio ovako lijep i osunčan zrakama, nego tmuran i turoban. Sunce su zaklonili crni, kišni oblaci. Nešto je bilo čudno u zraku i ja sam to osjećao. Brat mi je veoma teško disao, trebao je puno napora da uzme zrak. Mama je odlučila da će otići kod liječnika. Brat je sve teže i teže disao. Liječnik ga je polegao i prepisao mu lijekove.

Martin Labaš - Crkva
4.r. PŠ Sveti Matej

Lijekovi su bili gorki, ali brat je bio hrabar i popio ih. No, oni ipak nisu pomogli. Kad su drugi dan došli liječniku na kontrolu, on ih je uputio u bolnicu. Odmah su se spremili te krenuli. Moj brat je morao ostati u bolnici barem mjesec dana dok mu se stanje ne poboljša i dok liječnici ne otkriju zašto je tako teško disao. Mama i tata su se brinuli za njega, svaki dan putovali poslije posla da ga posjete. Moja sestra i ja nismo mogli ići zato jer je trajala škola. Svaki dan smo se molili da ozdravi i da što prije dođe kući, da se opet možemo zajedno igrati i veseliti. Nisam mogao vjerovati kako je moj mali brat tako hrabar jer je svaki dan u ruku dobivao infuziju. I nije plakao. Bilo mi ga je jako žao. No, jednog dana doktori su javili da može ići kući zato jer je dobio vodene kozice od jedne djevojčice koja je bila s njim u sobi. Tada sam ja bio naj sretniji dječak na svijetu. Nestrpljivo sam čekao bratov dolazak i tada sam shvatio da su čuda moguća i da se događaju ako čovjek vjeruje u njih.

Bruno Drempetić 6.b

Kruh mira i ljubavi

Dragi Isuse!
Ti mi svaki dan daješ kruh mira,
meni i mojoj obitelji.
Da nema kruha nitko ne bi mogao živjeti.
Postoji mnogo ljudi koji nemaju ni korice kruha,
a kamoli ostale hrane.
Molim te, dragi Isuse, da svaki čovjek na zemlji
okusiti kruh napravljen i ispečen s ljubavlju
dobrih i brižnih ljudi.
Daj da Dane kruha koji su pred nama
proživimo s kruhom u ruci i
ljubavlju i srećom u srcu.
Da se svaki čovjek osjeća sretno
u krugu svoje obitelji s blagoslovljenim kruhom na
stolu.

Iva Stakor, 7.a

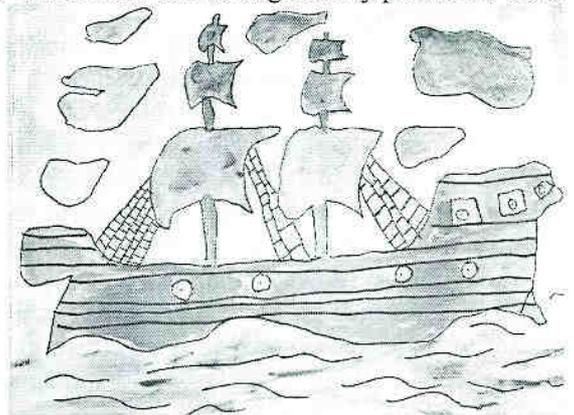
Tajne koje mi otkriva život

Uvijek kada sam vidjela svoju prijateljicu kako drugima daje svoje vrijedne stvari, pomislila sam kako je glupa. Tako sam mislila sve dok nisam i ja napravila nešto takvo. Kad sam bila na moru kod svoje bake sprijateljila sam se sa djevojčicom Nikolinom. Svaki se dan dolazila igrati sa mojim barbikama. Uvijek se igrala sa mojom najdražom barbikom Barby. Tako joj se jako svidjela da je nije puštala iz ruku. Kad bi je mama zvala kući izraz lica joj bi postao tužan. Meni je Nikolinu bilo žao jer kod kuće nije imala ni jednu igračku i bila je siromašna. Zato sam Nikolini odlučila dati svoju najdražu barbiku. Kad sam trebala ići kući, Nikolina je došla kod mene da se pozdravimo. Na trenutak sam je pozvala u svoju sobu i iz torbice izvadila barbiku i dala je Nikolini. Na Nikolininom se obrazu pojavio veliki osmijeh. Ja sam se odjednom osjećala sretno. Obuzeo me neobičan osjećaj, osjećala sam se ponosnom što sam Nikolini poklonila barbiku. Tada sam shvatila zašto moja prijateljica voli davati drugima svoje stvari. Tog sam dana učinila dobro djelo i život mi je otkrio još jednu svoju tajnu. Kad imam priliku nekome nešto dati, uvijek to učinim jer znam da ću biti sretna i da ću tako pronaći puno dobrih prijatelja.

Manuela Novina 6.a

DOBRO JUTRO, MORE

Svanulo je jutro. Prve zlatno-žute zrake sunca provirise kroz moj prozor, i svojom svjetlošću i toplinom obasjase moju sobu. Tiho me dozivaju da ustanem, i da vidim kako izgleda čarobno hvarsko jutro. Ustala sam i odmah krenula prema prozoru, pogledala u nebo da vidim sunce i njegove prelijepe zrake. Kada sam se nagledala ljepote neba, otišla sam u

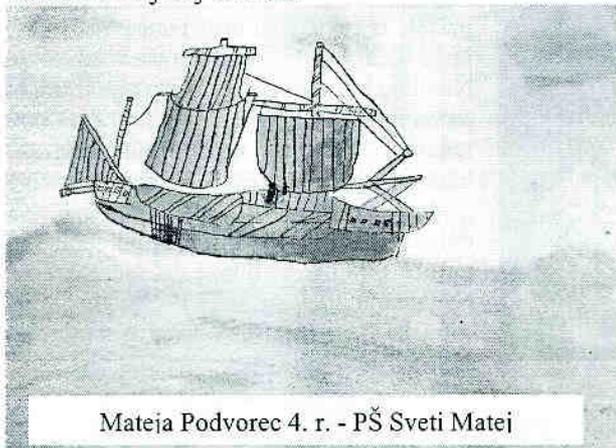
Filip Perešin - 4. a

kupaonicu, a sunce kao da se tog dana htjelo sa mnom igrati. Eno ga i u kupaonici! Provuklo se kroz jednu rupu i na zidu napravilo veliku sjajnu crtu koja je izgledala kao neki ukras. Kada sam se obukla, najela i napravila sve što sam trebala, otišla sam na more. Vidjela sam kako mi se smiješi, kako se na njemu igra bezbroj valova, kako mu sunce daje nevjerojatan sjaj, a najljepše što se moglo vidjeti, bili su galebovi koji su nadlijetali morem i navješćivali novi dan.

Martina Koscec 8.b

GALEB JONATHAN LIVINGSTON

Rijetki su ljudi poput galeba Jonathana, no postoji i ona nekolicina njih koji su poput njega ili žele postati kao on. Galeb Jonathan je razmišljao pozitivno, tragao za savršenstvom, borio se za najviši mogući cilj. Kad se odlučiš za neki zahvat koji će ti promijeniti život i ugled u društvu, potrebno je mnogo želje, hrabrosti i vole da se taj cilj ostvari.

Mateja Podvorec 4. r. - PŠ Sveti Matej

U svima nama živi galeb Jonathan. Pravog Jonathana u sebi treba znati pronaći. Svaki čovjek u svom životu ima put kojeg slijedi. Neki ga jednostavno ne znaju ili ne žele pronaći. A nekima se dogodi da skrenu s pravog puta na loš, krivi put. Krenimo stazom Jonathana, njegovim stopama, da pronađemo nešto u čemu ćemo biti sretni, zbog čega nećemo žaliti, i u čemu ćemo uživati. Galeb Jonathan bio je galeb s puno želja i snova, koje je s puno volje i upornosti ostvario. Bio je predan svojim željama, ostvario je svoje ciljeve, te je postigao savršenstvo. Galeb Jonathan je naučio letjeti, ali ne samo krilima, tj. fizički, nego i duhovno, srcem i dušom.

On je shvatio svrhu svog života. Zašto ne bismo svi bili kao Jonathan, zadovoljni u onome što činimo? Zašto ljudi ne shvate da pomaganjem drugima ne usrećujemo samo druge, već i sebe, i punimo svoju dušu dobrotom, koja hrani dobre ljude. Svaki čovjek treba ispitati svoje mogućnosti, te do kojih je granica spreman ići. U svima nama postoji barem tračak istinskog galeba, kojeg treba željeti pronaći. Galeb Jonathan je bio lijep galeb izvana, ali još ljepši iznutra. Nadam se da je svijet spreman poći putem galeba, da slijedi njegovu misiju. Ugledaj se u Jonathana, i budi kao on!

Anita Bosec, 8.c

LJETNI DAN NA BAZENU

Osvanuo je sunčan dan. Moje žensko društvo i ja dogovorili smo se da ćemo se kupati na Jezerčici. Za to

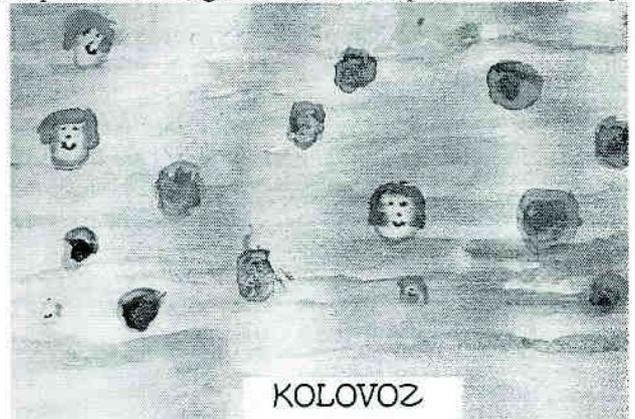
nam je bilo potrebno: deka, nešto za jelo, kupaće i to je sve.

Vozit ćemo se vlakom, ali nećemo platiti kartu, tako će više ostati za provod. U vagonu je oko nas je zujala osa, ali smo morale biti tihe zbog kontrole. Pročelavi kondukter nas je gledao i izgledalo je kao da je pojeo žohara. Nakon desetak minuta, stigle smo na stanicu i pješačile do kupališta veselo i glasno pričajući.

Platile smo veliku zajedničku kartu. Jedna antipatična žena, pogledala je Zrinku i rekla: »A kulike ti godina imaš?« Takva su ta stara zabadala. Valjda je i ona pojela žohara. Na zelenoj travi prostrle smo ručnike i smjestile se na suncu. U vodi smo plivale s dečkima koji su već bili tamo. Bazen je dugačak i u njemu je voda plitka i duboka, za plivače i neplivače. Na izlazu iz bazena su tuševi i ležaljke.

Posudili smo loptu i igrali «picigin» kao na moru. Jedva smo se kretali kroz vodu. Vjetar je nosio loptu. Poslije smo se potapali i brčkali. Hrana nam je prijala kao i sladoled, ali ne i dobacivanja raznih «tipova». Vodu za piće točili smo iz zelene slavine u blizini, a bila je ledena. Špricali smo se i smetali kupačima uokolo te su vikali na nas.

A onda je došlo na red skakanje na glavu, na noge, na bok, na leđa i na sve druge načine. Hrvali smo se i potapali. Bilo je «super». Pranje glave i tuširanje nama je posebno bilo zanimljivo jer smo se prskali šamponom u oči, gurali se, klizali, padali i...trajalo je

KOLOVOZ

više od pola sata. Bilo je vrijeme da odemo kući gdje smo stigle umorne, ali vesele i radosne. Bio je to nevjerojatno zabavan dan.

Sara Marija Škudar 7.b

MOJ NAJLJEPŠI SAN

Sanjao sam da sam leptir. Krila su mi žute boje s velikim crnim točkama. letim po divnom šarenom cvijeću. Mirišem bijele ivančice, žuti maslačak i zelenu travu. Zvono sata vratilo me u moj topli krevet.

Antonio Smetko, 1.r. PŠ S. Matej

MIKI

I ja imam prijatelja među životinjama. To je mačak Miki kojeg mi je poklonila teta. Ime mu je nadjenula moja sestra. On je malen i dlake sive boje pa izgleda kao da je upao u pepeo. Voli se igrati kao i sve mačke. Kad ga gladimo, on prede kao stroj jer je zadovoljan i sretan. Ne voli jesti svašta. Kada mu jelo ne valja, onda ga ostavi što nas jako ljuti. Ujutro mijauče pred vratima i strpljivo čeka da mu ih netko otvori. Već nekoliko puta se popeo na prozor i pobacao posude sa cvijećem.

Kad ga zovnem, odmah se javi i dođe jer prepoznava moj glas. Od svega najviše voli popeti se na stolac, udobno se smjesti i drijema sve dok ga netko ne probudi i otjera.

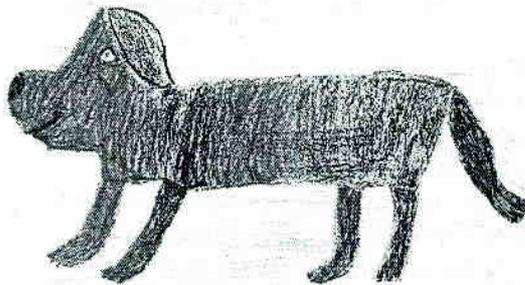
Jednom se popeo na stablo u našem dvorištu i onda nije mogao sići. Razmišljala sam kako se mogao popeti, a ne zna sići. Trebalo mu je dosta vremena da siđe. Susjedov pas ga je nedavno naganjao pa se opet popeo na drvo u trku. Ovaj put je uspio sići, bez problema, ali tek kad je susjed odveo psa kući.

Veoma sam se sprijateljila s mačkom i nadam se da će dugo ostati s nama.

Barbara Šagud 5.c

PASJA LJUBAV

Irena Ivanić 3.a

Moj pas Medo dobio je takvo ime zato što liči na medvjeda. On je moj najbolji prijatelj. Dobar je i poslušan. On je imao jednu ružnu naviku. Silno je volio jesti kokošja jaja. Uzeo bi jaje u usta i bacio ga u zrak. Jaje bi se razbilo, a on bi ga s užitkom polizao s poda. Jedva smo ga odvikli od toga.

Susjedov pas Garo volio se igrati sa mojim psom. Jednoga dana Medo je otišao za Garom u selo gdje su bili i drugi psi. Ja ne znam što se tamo događalo, ali znam da se Medo vratio kući ozlijeđene noge i ogrebene njuške.

Nekoliko dana poslije, bio je zdrav i opet je nestao. Ali, zašto? Naš Medo se zaljubio u kujicu koja se zvala Đina.

Svaki dan je odlazio do nje u selo. Đina i Medo su znali ujutro otrčati i tek navečer se vratiti.

Jednoga jutra Medo se otrgnuo sa lanca i odjurio u šumu gdje ga je čekala Đina. Htjela sam ići za njim u šumu, ali je on bio prebrz za mene.

Vratila sam se kući. Iz šume sam čula pucanj i od tada Mede više nema. Sada imam drugog psa koji se zove Rex. On me jako podsjeća na Medu kojeg sam veoma voljela.

Mateja Vlahoviček 5. c

U jesenje jutro

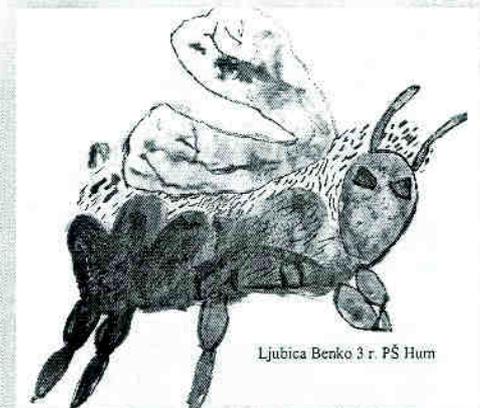
U tmurno jesenje jutro,
kad gusta magla se spusti
i svojim hladnim plaštem
zaogrne grad.

Kiša će tada svoje
kaplje spustiti na
još mu umoran dlan.

Oprat će s njega sve brige,
koje je ostavio prošli tužan dan
dat će nam snage da
probudimo se i sretno dočekamo
novi dan.

Ivana Slivar 8.b

Bumbar

Ljubica Benko 3 r. PŠ Hum

Vu travi se neke muti,
To bumbar debeli leti.

Slatki mu posel pune velja
Z rože na rožu žuti prah pelja.

Rožica žuta i bela diši,
Pod listekom zelenim bumbar zuji.

A gda bu lampaš na nebe zašel,
Vu cvetu bu bumbar postelju našel.

Veter bu dihal i cvet povijal,
Meste matere bumbara vuspal.

Slatke dišeče sneve bu senjal,
Za nikaj na svetu ne bu se menjal.

Luka Kosec, 6.b

LJETNO PREDVEČERJE

Ljetno predvečerje bilo je prekrasno. Pun mjesec je sjao punim sjajem, zvijezde se raštrkale oko njega.

Nakon večere, moje sestre, ja i sestrična Anita, koja je kod nas bila na praznicima, otišle smo šetati. Sjele smo zatim na livadu neđaleko od kuće. To smo radile svaku večer. Nakon što bi se udobno smjestile, počele smo pojedinačno pričati «horor» priče.

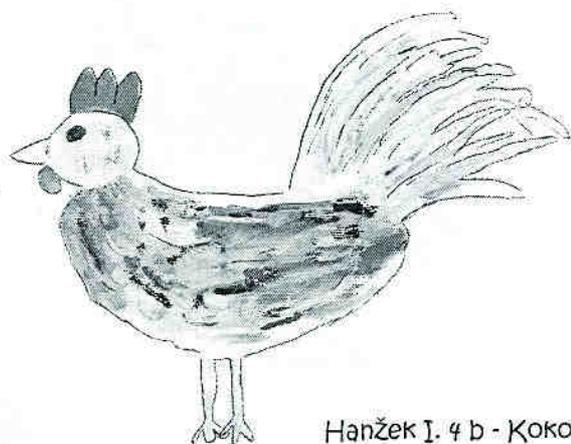
Anita je sa sobom ponijela upaljač te zapalila nekoliko grančica. Rasplamsala se vatra.

Mjesec nas je i dalje promatrao i obasjavao punim sjajem. Vatra je vesela pucketala, a plamen nam je obasjavao lica. Počeo je puhati jači vjetar. Vatra zamalo da se nije ugasila. Mjesec je odjednom izgubio sjaj. Vjetar je počeo jače puhati i vatra se posve ugasila. Marija je počela prepričavati film «Vještica».

Bila jedna sasvim obična, ali zla žena koja je živjela pokraj šume. Imala je perzijsku mačku koja je ličila na psa. Nije to bila obična mačka. Ubijala je ljude i sve koji.....Marija je prestala pričati i bojažljivo pogledala Anitu. Tada se iza nje pojavi čupavi pas Bona i ponjuši joj kosu. Nasmrt smo se prepale. Počele smo bježati i vrištati.

Nismo cijelu noć spavale, a drugu noć smo sanjale «horor» snove. Više nam nije palo na pamet da izlazimo same noću daleko od kuće i pričamo čudne priče.

Valentina Hren 7. a

Hanžek J. 4 b - Kokot

ŠAFRAN

U šumarku
pokraj bukve,
mali šafran
stoji i
svoju braću
broji.

Nikolina Haramustek,
2.b

POČETAK PROLJEĆA

Trava se zeleni,
cvijeće se budi,
pupek se otvara.

A jedan mali
leptir na cvijetu
se odmara.

Matija Novosel, 2.b

Gabrijela Šever 3.r-V. Tabor

MOJ ZAVIČAJ

Živim u najljepšem djelu naše domovine, Hrvatskom zagorju. Moje selo se zove Karivaroš, a nalazi se u blizini Gornje Stubice. Smjestilo se na jednom brežuljku okruženo zelenim livadama, bistrim potocima, šumama, oranicama i vinogradima. U njemu žive dobri ljudi koji uvijek pomažu jedni drugima, a bave se poljoprivredom ili odlaze na posao u neko obližnje mjesto. Najljepše mi je u proljeće kada procvjetaju voćke, zazeleni se trava i cvrkuću ptice. Tada selo nalikuje na sliku. Volim svoj zavičaj i nikad ga ne bih mijenjao.

Dean Djermanović 2.r.PŠ S. Matej

SUSRET S ČAROBNJAKOM

Jedne zimske noći sanjao sam da sam se susreo s čarobnjakom. Kad smo se upoznali, razgovarali smo. Pričao mi je da je čarobnjak postao još kao dijete. Rekao je da živi na vrhu planine u bijelom dvorcu. Poveo me sa sobom. Samo je mahnu čarobnim štapićem i bili smo u dvorcu koji se jako sjajio. Razgledali smo dvorac i onda me vratio kući. Na rastanku mi je poklonio čarobni štapić. Ja sam s čarobnim štapićem ispunjavao djeci želje.

Luka Labaš 2. r. PŠ Sveti Matej

Boje proljeća

Zelena,
zelena trava,
žuti maslačak,
ljubičasta
ljubičica,
a bijela
visibaba mala.

Sve boje proljeća
su zagrlile
leptira.

Ivan Ivanić, 2.b

Jaglac

U zelenoj travi
uz put
procvjetao jaglac
žut.

Veseo se suncu
smije
sretan što snijega
nije.

Danijel Poštek,
PŠ D. Zdenči

JEDAN MOJ LJETNI DAN NA PUSTOM OTOKU (Pustolovna priča)

Uvijek sanjam da ću posjetiti ili barem nakratko vidjeti jedan pusti otok. Razmišljala sam kako ću ležati na nekakvoj pješčanoj plaži u sjeni velike palme dok će mi valovi zapljuskivati noge. Eto dogodilo se i to, ali nije bilo kako sam zamišljala, nego čak bolje.

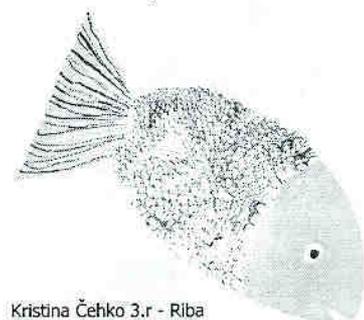
Okrutno sunce pržilo je toga dana kao da si na ražnju. Meni to nije smetalo i ja sam izašla van.

Pogledala sam prema suncu. Ono me zabljesnulo i ja sam zaboravila gdje sam. Kada sam se probudila, našla sam se upravo na pustom otoku okruženom pješčanom plažom i gustom prašumom. Bila sam oduševljena.

Tada sam veselim korakom krenula prema zelenoj divljini. Uf, bilo je stvarno jako gusto. Jedva sam uspjela napraviti sitan korak. U daljini sam začula čudne zvukove. Podsjećali su me na pjesmu koju sam učila na zboru: »Sima- ma-ka!» Počela sam i sama tiho pjevušiti: »Sima-ma-ka!»

Kada sam napokon izbila na čistinu, bila sam iznenađena. Tamo je bio veliki zbor sastavljen od majmuna malih i velikih, a koji su pjevali. Prvo sam mislila da neću, ali sam se ipak i ja pridružila njima i pjevala. Oni me nisu otjerali, nego su mi poželjeli dobrodošlicu. Ja sam tada iznenađeno rekla: »Ja sanjam dvostruko!» Majmuni su mi veselo

rekli: »Ne, ne sanjaš!»
«Stvarno!», upitala sam još pomalo zbunjeno. «Da, sad se nalaziš na Ludom otoku.» «Super!»
«Mogli bi poći na ručak!», rekao je jedan od majmuna koji se zove Oskar. «Dozovimo i gošću»,

Kristina Čehko 3.r - Riba

dodao je Tupko. Hodali smo oko deset minuta. Sve što sam mogla zapaziti bilo je ogromno zeleno drveće i nekakve duge lijane. Ljudi dragi, pojma nemam što je to.

Kad smo napokon stigli, ispred nas je bio dugačak drveni stol i oko njega bezbroj drvenih stolica. Zajedno smo sjeli za stol i jeli. Baš je bilo ukusno. Sto puta bolje od «fast fooda». Tada je započeo razgovor. Moji prijatelji su se spremali u rat. Bila je to borba za teritorij. Njihovi protivnici željeli su zauzeti njihov teritorij. Već su uništili sva naša skrovišta.

«Imam ideju!» uzviknula sam. «Kakvu? Ništa ne pali!» javio je tužno Rubi, jedan od njih.

«Da uvijek možemo pokušati», rekao je Oskar. Ja sam im ispričala sve detalje i dogovorili smo se da ćemo to učiniti večeras. Sigurno se pitate što, e to ćete saznati kad pročitate do kraja.

Tako se spustila noć i sve je bilo na svom mjestu. «Banane su na mjestu», rekao je Johan. Što, ovo nisam smjela napisati, ali žalim narode, ne mogu naći gumicu. Negdje sam je zametnula.

Svi smo se sabrali. Nakon nekoliko minuta, čuli smo šuškanje, a napokon i jaukanje. Tada smo upalili svjetlo. To je bila neka vrsta majmuskog svjetla, ali je dobro došla. Naša je zamka uspjela. Svi su majmuni popadali, polomili noge, a mi smo se smijali. I ja sam se smijala i najednom sam se našla na klupi u parku.

Tada sam mislila da sam sve maštala, ali je za dva tjedna na moju adresu stiglo pismo. To je bilo Oskarovo pismo u kojemu ne izvijestio o posljedicama rata. Njihovi protivnici zamrzili su banane od toga dana, a ja sam bila sretna jer sam znala da nisam izgubila svoje prijatelje.

Snježana Knapić 7.b

LUTALICA

**Dok san počiva na umornim očima
Moje srce luta.
Polazi na sva mjesta
Njemu tako dragih uspomena.
Sjedi na obali mora,
Sluša šapat palmi.
Luta besciljno poljima mašte...
Plovi u pahuljastim oblacima
čežnje...**

**I dok umorno tijelo miruje,
Na granici života i smrti
Taj vječni vagabund i dalje luta.**

**Mirisnim poljima luta
Za mekanim krilima
Bijelih leptira nježnosti.
U mnoštvu šarenog cvijeća
Traži ružu ljubavi...**

**U tišini noći
Ranjeno tijelo sni,
A srce drhtavom rukom
Veze čipke prošlosti
U vez čežnje, topline i ljubavi.**

Dinko Škudar 8.b

PROLJEĆE

...u zelenoj travi
ljubičica javi:
"Došlo proljeće!"

I gle! Probudile
se i druge
ljubičice.

Nikolina
Haramustek, 2.b

ZVONČIĆ

U proljeće prvi
budi se poštarčić
zvončić!

Zvončić zvoni
i pismo piše:
"Došlo, došlo,
došlo vam je
zeleno proljeće!"

Lucija Jakšić, 2.b

LJETNA NOĆ U MOM SELU

Pogledaj kroz prozor i reci mi što vidiš. Bilo to cvijeće, livada, šuma, sve je prekrasno. No najljepše od svega je noć u mom selu. Dok zvijezde obasjavaju nebo, Mjesec svojim osmijehom svima zaželi laku noć, a nepoznati i tajanstveni putnici prolaze nebom. Malena djeca spokojno spavaju maštajući o prinčevima i princezama.

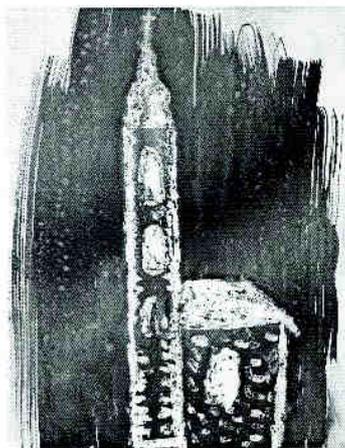
A, ja? Katkad se probudim i gledam noćno nebo. Njegove me čarolije na neki način posebno privlače. Vjetar tiho mrmori i priča o nebu i zvijezdama.

Iznad mog sela uzdiže se čarobna šuma. Šušteći lišćem tone u san. Sve je tiho, potpuna tišina, a u duši mi je neki spokoj. Kao da se ništa ne događa. Noć prolazi. Daleko gore na nebu zvijezde nestaju. Neke krhke kao ljudsko srce padaju na zemlju ostavljajući neki trag. Mjesec svojim poljupcem pozdravi Zemlju. Polako iznad brda izviju se sunčeve zrake. Mjesec je sve manji dok potpuno ne nestane. Pijetao zakukuriče i probudi sve u selu.

Uspomene na nebo i dalje ostaju u mom srcu. Volio bih da sam ptica. Zvijezde bih posjećivao, a na Mjesecu bih se odmarao. Kakvog li samo života?

Božidar Hren 7.a

Moja molitva Bogu

Vedran Hunjak 4.r. – PŠ Sveti Matej

Oče naš, pomози meni Kristijanu da budem dobar, zdrav i poslušан. Dragi Bože molim te pomози mi da u bolesti budem strpljiv i da što prije ozdravim. Molim te Bože pomози mi da budem dobar dak i da brzo riješim svaku zadaću, tako da stignem gledati crtiće i igrati se.

Kristijan Boltek 1.r. - PŠ S. Matej

Jesen

Doletjela nam jesen na krilima prohladnog vjetra. Obojila je šume prelijepim bojama. Sve nijanse žute, narančaste, crvene, smeđe pretočile su se u haljine kojima su se odjenula stabla šumskog drveća.

Ispod stabala prostro se debeli tepih od lišća. Sve izgleda divno, kao u bajci. Vjetar pjevuši jesenju pjesmu, a lišće

ga prati svojom melodijom koja se stvara ispod mojih cipela dok šećem šumom i skupljam smeđe kestene.

LISTOPAD

U voćnjaku je velika radost jer su se voćke okitile plodovima. One se ponose svojim ukrasima. Čak se i divlja ruža u kutu vrta naćikala crvenim plodovima. Samo ponekad raspoloženje nam pokvari kratkotrajna jutarnja magla, ali zato već popodnevno sunce daje obilje topline jesenjem popodnevju. Tiho romori kišica. Ugodno je ležati u fotelji i slušati pucketanje drva u peći te slušati kišicu kako pada i pada.

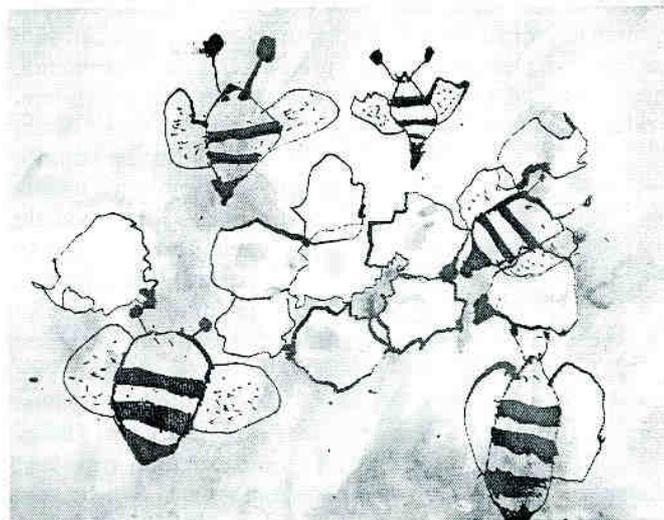
No svakom godišnjem dobu dođe kraj. I jesen je na odlasku. Odnijet će sa sobom svoje radosti. Doći će zima i prekriti bijelim ogrtačem šume u kojima će zavladati Bijela kraljica i njezin sluga Mraz.

Marko Ladišić 7. b

Livada

V livade bumbari letiju, a pčele zujiju. Ima pune cvieća tere se šareni, a lišće se zeleni. Vredni mravi same delaju, dok lieni skakavci same ležiju, a njihovi rodaki cvrčki same popevaju. Ah, čudna je ta livada.

Petar Kosec i Ivan Sinković, 3.a

Tomislav Jureša 3.b - Bumbari

Neobičan stanovnik svemira

Jedna je muha po Veneri letjela
I na Veneru sletjela. Ta je muha
Bila pomalo gluha. Stalno je zujala.
Ništa nije jela, a bila je debela.
Tad je muha sreła duha.
Nevidljiva duha posve gluha.
Nije više bila sama jer je postala
duhova dama.

Barbara Hren 3.r. PŠ Dubovec

Ljubav sve pobjeđuje

Ja imam sestru koja se zove Dora. Ona i ja se kao i sva braća sukobljavamo. No nekad se zbilja znamo zaozbiljno posvađati.

Tako je i bilo jednoga dana. Dora me dugo nagovarala da se idemo igrati škole. Ja sam na kraju popustio uz uvjet, da iza škole idemo vani igrati nogomet. I tako smo mi krenuli igrati se škole.

Petra Jožinec 4.a

Prošao je oko sat i pol, kada sam ja rekao:»Ok, mala! Dosta škole, idemo igrati nogač.« Ali tu se pojavio problem. Mojoj dragoj sestri, baš se nije igrao nogomet. Ja sam se žalio na sve moguće načine, ali ona nije htjela popustiti. Tako je i došlo do svađe, a i do međusobnog naguravanja. Gurnem ja nju pa ona mene, pa ja nju malo jače, pa ona mene malo jače. Tada sam se razljutio, jako je odgurnuo, a ona je udarila o stol... i bacila maminu najdražu vazu sa stola na pod. I da bi peh bio još veći, baš su se u taj trenutak otvorila kućna vrata i dala mi do znanja da su se tata i mama vratili iz dućana. Očekivao sam da će moja sestra kao i uvijek optužiti mene kao glavnog krivca. Otvorila su se sobna vrata i ušla je mama.»Mamlazi mali, kaj ste to opet napravili?«, ljutitim glasom pitala je mama. Ja sam već pokušavao pripremiti obranu od sestrine optužbe i mame kad je Dora progovorila:»Oprosti mama, nisam htjela, ali spotaknula sam se, udarila o stol i razbila vazu.« Ja sam zanijemio od čuda i kao da sam vidio duha. Pa to je moja sestra obranila mene, mislio sam. Mama je bila ljuta i poslala sestru u sobu. Ja sam se osjećao ružno jer sam znao da sam pravi krivac ja, a ne Dora.

Otišao sam u njenu sobu i rekao joj: "Hvala ti mala. Prava si sestra:"

Od tog dana pokušavam biti što bolji prema sestri i mogu reći da se naš odnos puno popravio. Više se ne svađamo, nego se u svemu podržavamo jedno drugo kao prava braća.

Jurica Darapi 7. b

KRUH MOJE BAKE

Dok starinski štednjak
plamene jezike plazi,
moja baka žuljevitim
umornim dlanovima
krušno tijesto miluje i mazi.

Tijesto buja i raste
postaje sve veće
kao da nekamo iz zdjele
pobjeći hoće.

Užarena pećnica spremna već
čeka
da kruh primi u zagrljaj svoj
vrući
jer uskoro će djed stići
gladan s polja kući.

Kristina Sviben 4.b

VOLIM TE

tiho, tiho
i još tiše
jer ja te
volim najviše.

volim te
kad se smiješ i
kad plačeš
volim te
kad spavaš
i kad
skačeš.

Mario Moštak, 3. r.
Dubovec

TIŠINA

Na zelenoj livadi
izniknuo
cvijet bijeli.
Njegovo ime svi su
znati htjeli.
Čak je i bubamara
znatiželjno stala.
Ime bi mu i ona
rado znala.

Zapuhao vjetar kroz
travu
i zaljuljao bijelu
glavu.
Začuo se tih glas:
"Din-don, din-don."
Ime Zvončić je
dobio on.

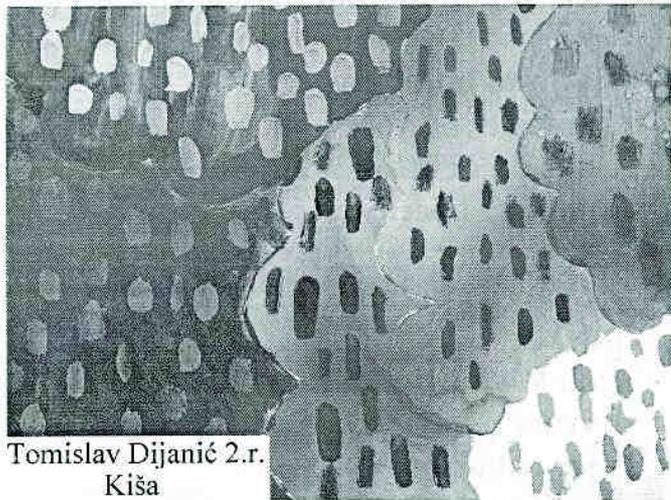
Din-don, din-don
svakog proljeća čuješ
njegov tihi zvon,
din-don, din-don.

Julija Ruklić, 2.a

KIŠA

Sve je mokro. U zraku je mnoštvo sivih oblaka. Iz njih padaju sitne kapljice jedna po jedna. Puno ih je pa se stiskaju i naguravaju. Kada dođe vjetar raznosi ih na sve strane. Sve je sivo i tamno. Osjeća se miris vlage. Ponekad nam kiša pokvari raspoloženje, ali znamo da nakon kiše dolazi sunce i sve je opet lijepo.

Davor Komin 3.b

Tomislav Dijanić 2.r.
Kiša

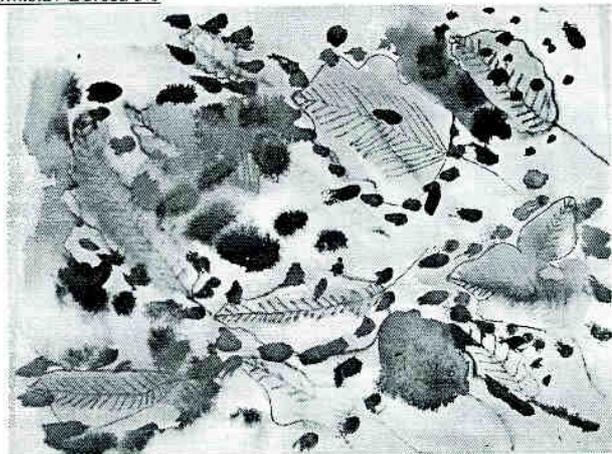
Kap po kap

Na nebu se skupljaju sivi oblaci. Počele su sitne, pa sve krupnije kapi kiše. Kiša ima oblik suza i prozirna je. Lupa po krovovima i prozorima tup, tap, tup, tap. Kad pada kiša, sve miriše svježinom. Kapi se sljevaju iz oblaka poput slapa. Kapljice jure i žure da stignu što prije na zemlju. Ja volim kišu promatrati i slušati njezin šum koji me uspavljuje.

Juraj Levak 3.b

GLJIVASTA PRIČA

Tomislav Boroša 3.b

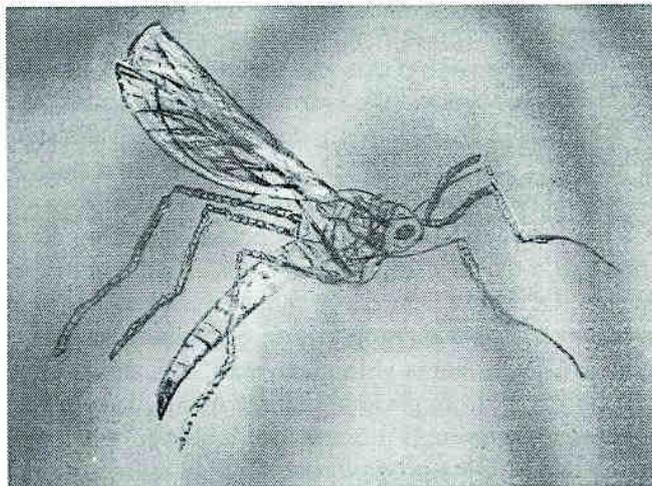
Jesen je. U staroj šumi puno je otpalog lišća usred kojeg su izrasle razne vrste gljiva:

Vrganji, muhare, pečurke i stari panjevi razgovaraju o tome tko za što služi, tko više vrijedi i kako izgleda.

Vrganj reče:» Ja sam jestiv i od mene se mogu napraviti svakakva jela» Na to reče panj:»Da nema mene, ne bi mogao rasti i ljudi te ne bi mogli naći:» Otrovnih muhara dodade:» Ja ne znam zašto mene ljudi ne beru. Ja ne smrdim, a tako sam lijepa da su sve druge gljive ljubomorne na me:» U isti glas sve gljive u blizini i panjevi uzviknu:»Ti si ružna, tebe nitko neće:» Muhara se nije slagala s tim ružnim riječima. Spustila se noć tamna poput ugljena, a ubrzo je osvanulo hladno, ali vedro jutro. Kad su se vrganji, pečurke i stari panjevi probudili, vidjeli su da nema gljive muhare. Bilo im je žao što su se onako ponašali i pomislili su da je otišla jer su prema njoj bili grubi. Druge noći nestale su sve gljive, a ostao je samo stari panj. On nije mogao shvatiti kamo je nestala muhara i sve druge gljive.

Nakon nekog vremena, došao je čovjek i pilom i otpilio stari panj te ga odnio u svoje dvorište. I vidi čuda. Tamo su bile sve gljive, njegovi stari prijatelji. Bile su zasadene u vrtu. Ispričale su panju da ih je čovjek donio jer će ispiliti svu šumu i sagraditi bolnicu. Tražile su od čovjeka da i njega donese. U čovjekovom dvorištu bilo im je lijepo. Prihvatili su muharu i više joj se nisu rugali. Tako su stari panj i gljive ostali zajedno u čovjekovom dvorištu zauvijek.

Mateja Vlahoviček 5. c

Katarina Labaš 4.r. PŠ Sveti Matej

DOŠLA NAM JE JESENKA

Vila Jesenka šumskom stazom hoda sa košarom punom plodova. Donijela nam je jabuke, grožđe, kruške i fine maline. Presretna je jer joj kuća miriše po kestenima koji pucketaju na vatri. Kad vila Jesenka prođe šumama, voćnjacima i livadama, ostavi prekrasne boje.

Magdalena Novosel 4.b

Osluškujem šapat vjetra

Jednog dana bilo mi je jako dosadno. Tako sam se zamislila i dosjetila se da mogu osluškiavati prirodu. Obukla sam se i stavila šešir pa sam otišla van. Bilo je sve tiho i mirno. Najednom je došao jak vjetar i odnio mi šešir. Zviždao je i fijukao sve više. Ja sam pošla za svojim šeširom. Uzela sam šešir i stavila u džep. Vidjela sam kako se vjetar zavukao u krošnju divljeg kestena. Zatim je ušao u dimnjak i veselo zazviždao. A onda se vjetar zavukao u moju kosu i napravio mi valovitu frizuru. Zavukao se i u travu, a trava mu se klanjala. Priroda mi je ispričala mnogo priča. Uskoro mi je postalo hladno, ali sam htjela još malo ostati vani. Najednom se pojavi sivi oblak. Iz njega se nešto počelo liti. Počela je malo padati kiša. Jaglaci su zatvorili svoje trube i veselo plesali na proljetnoj kiši. Nakon malo vremena kiša je prestala. Jaglaci su opet otvorili svoje trube te lagano trubili. Sunčane zrake milovale su latice cvijeća, a sve cvijeće je sjalo i zablistalo od sreće. Polako je padao mrak. Čula sam neki tihi glasić koji me dozivao. Glasić mi je govorio: "Dodi, pomози mi." Tada sam pogledala jednu visibabu koja je bila zgažena. Pomogla sam joj obnoviti njezinu bijelu svečanu haljinu. Tako sam je digla, a ona mi je zahvalila. Dala mi je neki čarobni prah. Pao je mrak, a ja sam morala ići u kuću. Mislim da ću svaki dan ići pogledati visibabu je li dobro i da li je njezino zvonce zdravo i je li veselo.

Petra Vulama 2.a

Anđelko Kadojić 1.a

PROLJETNI SAN

Svakog dana, svake noći
sanjao sam da će doći.
Sanjao sam leptir žut
koji mi je prepriječio put.
U snu sam slušao
cvrkut ptice male
i šum lišća sa zelene grane.
Doletio je vjetar preko sedam gora
i donio mi miris mora,
donio mi miris rascvjetale trešnje.
Da li je to san
ili java?
Ma ne, ne spavam više ja.
Stvarno na je stiglo
rascvjetalo proljeće.

Matija Sačer 6.b

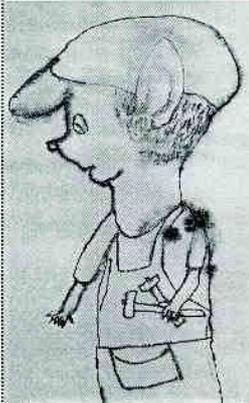
JUTRO

Tišina diše sneno i tajno.
Umivena rosom trava se budi.
Biserne suze sjaje na suncu.
Jutro je.

Otvora oči livada sočna.
Maslačak se zlati i smiješi.
Vjetar mrsi vlati teške.
Jutro je.

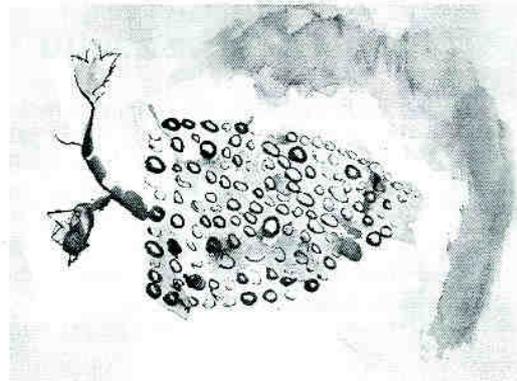
Mrav poznatom stazom žuri.
Pčela sa cvijeta na cvijet juri.
Hitrim je skokom stigao kos.
Jutro je.

Sunce mi dira lice i kosu.
Gledam u nebo, plavo i daleko.
Dišem, slušam, mirišem, živim.
Jutro je.
Luka Kosec, 6.b

Natalija Fuček 5. c

Helena Smrček – 4. a

TAJNA LJETNA LJUBAV

Bilo je to ovog ljeta. Noć topla, ugodna za boravak u dvorištu ili obližnjoj livadi. Svi smo čekali to doba dana da se rashladimo jer je po danu bilo strahovito vruće.

Sve je mirno, selo utihnulo. Sjela sam vani na dvorište i promatrala nebo. Zvijezde su bile tako sjajne, a noć mi se činila tako romantična.

Pomislila sam na njega, svoju ljubav. Tako mi je nedostajao. Željela sam ga vidjeti. Sjedila sam vani i razmišljala. Tisuću i tisuću zvijezda gledalo je moje

tužno lice. Gledala sam Mjesec. Poželjela sam biti kao on jer tada bih mogla putovati, sa neba gledati lice svoje ljubavi, a da on mene ne vidi.

Dok sam tako sjedila, začula sam smijeh. Bili su to moji prijatelji, a među njima i on, moja ljubav, samo on to nije znao.

Srce mi je sve jače i jače tuklo. Htjela sam potrčati prema njemu i zagrliti ga, ali nisam. Pošla sam polako njima u susret i pozdravila ih. Dečki su razgovarali o curama, a ja i moje prijateljice smo slušale i promatrale.

Najednom je počela tučnjava. Dečki su se tukli zbog neke djevojčice, kako sam poslije doznala. Moje prijateljice su jako vikale, a ja sam plakala jer nisam htjela da ozlijedi i njega koji je bio moj život.

Poželjela sam pobjeći nekamo daleko od svega i ne razmišljati ni o čemu, ali bilo mi je toliko stalo do njega da bih u tom trenutku i svoj život dala samo neka on živi.

Kada je završila tučnjava, pojurila sam prema njemu. Sjedio je na poću razbijenog nosa. Uzela sam maramicu i počela brisati njegov povrijeđeni nos. Poželjela sam ga zagrliti i reći nešto glupo kao što je: «Volim te!» Ali, nisam imala dosta hrabrosti. Bila sam sretna što je on dobro, samo mi je bilo žao što nisam ja bila ta djevojčica zbog koje su se tukli. Udaljila sam se. Imala sam osjećaj da mi se Mjesec smije.

Zvončica

Štetno vam Valentinovo

Na dan Valentinova se uvijek govorilo da se ptičeki žene. Tako su taj dan mala djeca pekla s mamama i bakama male suhe kolačiće, te su se veselila. Suhe kolačiće su, misleći da se ptičeki žene, nosili u njihova gnijezda. Ako nisu našli gnijezda, kolačiće su nosili u «špalir» (živicu).

Monika Boroša 6.b

Tičeki se ženiju

U Hrvatskom zagorju postoji običaj vezan uz Valentinovo. Stari ljudi kažu da se na Dan zaljubljenih "ženiju tičeki". Ujutro rano djeca idu u dvorište tražiti ostatke hrane od ptičjeg vjenčanja. Moraju ići bosa da

ne bi probudila male "tičke". Pa tako nađu kolače, razne slatkiše...koje im zapravo stavljaju njihovi roditelji.

Petra Benko, 6.a

Ljubav

Ljubav je kao žubpr vode kao vaovi na moru. Ona je tiha kao šuštanje lišća, lijepa kao cvijet.

Ljubav je kad nekom kažeš: "Volim te!" i pobjegneš.

Barbara Hren, 3.r
Dubovec

Neprijateljice u ljubavi

Petra: Ja ga volim najviše na svijetu!

Sanja: Ja ga još više volim, nesrećo jedna!

Petra: Nećeš mi ga oteti jer ti nemaš izgleda, ja imam. Ja sam prelijepa.

Sanja: Hoću, otet ću ga. Ti si obična razmaženka.

Petra: Prava se javila. Nemaš pojma o njemu, a ja imam sve podatke.

Sanja: Ti! Joj, molim te! Samo znaš reći: 'Ubit ću se jer je zaljubljen u drugu.'

Petra: Što se ti javljaš! Da nema mene, on se uopće ne bi zagledao u tebe.

Sanja: Šuti, gledaj svoja posla. Uostalom, ja znam da ti nisi za njega. Bok!

Moja frendica nazvala je "Ljubavni telefon" i tražila Ivana. Molimo izgubljenog Ivana da se javi jer je ona jako tužna bez njega.

Srce mi kuca 100 na sat! Molim te, javi se i smanji brzinu jer ću umrijeti od usamljenosti.

Autobus mi je pobjegao. Molim te, reci vozaču da stane. Želim ti predati svoje srce koje ne može kućati bez tebe.

Tražim nekoga tko bi u moje srce stao-ni velik ni malen- a nagrada je poljubac nježan.

Ko robot se krećem dok tebe nema, a kad te vidim u oblacima ko lastavica plovim.

Prodaju se tri poljupca za cijenu jednog – kupiti ih može samo Tomislav!

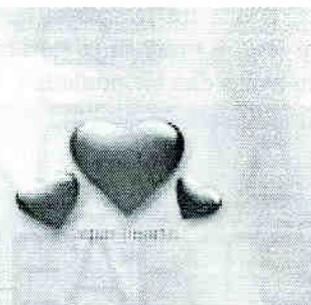
Kupuje se Tanjin poljubac. Upitati na Mirkov osobni telefon.

Zarastao si u moje srce. Neću te pustiti van, iako si bezobrazan.

Kada se svi daruju, ljubav dolazi na pučinu.

Spletka je besmislena, a ljubav je istinita.

Valentinovo je dar pravom prijateljstvu i ljubavi.

Volim te

Tiho, tiho i još tiše jer ja te volim najviše.

Volim te kad se smiješ i kad plačeš, volim te kad spavaš i kad skačeš.

Mario Moštak, 3. r.
Dubovec

Nogomet

Različite igre kod kojih se lopta udara nogom od davnina su poznate na svim kontinentima svijeta. Prvi pisani podaci o igri sličnoj nogometu potječu iz kineskih izvora.

Nogomet se, kao i sve sportske igre, igra po strogo određenim pravilima. Nogometne utakmice igraju se između dvije momčadi, od kojih svaka nastoji ubaciti loptu u protivnička vrata. Pobjeđuje ona momčad koja za vrijeme utakmice postigne veći broj pogodaka. Svaka momčad ima 11 igrača, od kojih je jedan vratar (golman). Nogometna utakmica traje sat i pol i dijeli se u dva poluvremena. Utakmicu vodi sudac sa pomoćnim sucima.

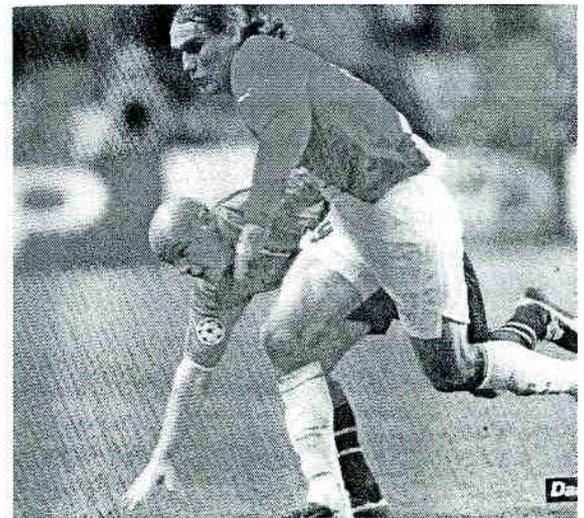
Kao pravi veliki igrači i mali nogometaši imaju svoju taktiku. Utakmice su slične onima u prvoj nogometnoj ligi. Svaki klub ima svoje navijače, na kojima bi im mogli pozavidjeti i pravi veliki klubovi. U Gornjoj Stubici također ima klub. Zove se "NK Matija Gubec". Dečki iz kluba samo se nadaju i žele postati poznati slavni nogometaši. Pa da vidimo kako je kod njih. Pod brižnim vodstvom svoga trenera, mali nogometaši moraju svakodnevno marljivo trenirati, i nastoje postići što bolje rezultate. Svaki mali nogometaš, osim redovitih dolazaka na treninge, mora biti i dobar učenik. Bez dobrih ocjena i vladanja nema odlazaka na utakmice protiv drugih klubova. Ako želite biti dobar nogometaš i u veselom društvu, morate redovito trenirati i zalagati se pa možda postanete budući Dado Pršo.

Dorotea Drempetić 6.b

R	O	N	A	L	D	O	Z
I	P	K	A	I	B	M	B
V	S	R	D	B	Č	A	E
A	O	A	Š	K	O	N	C
L	L	NJ	C	O	M	B	K
D	R	Č	N	V	LJ	O	M
O	A	A	Ž	A	E	R	A
I	C	R	Š	Č	P	NJ	N

Pronađi ove riječi u osmosmjerci:

KRANJČAR
BOBAN
PRŠO
RIVALDO
KOVAČ
CARLOS
RONALDO
BECKMAN

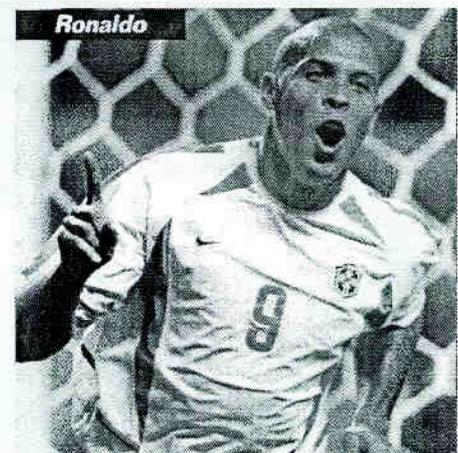

Top 5 najboljih nogometaša(domaći)

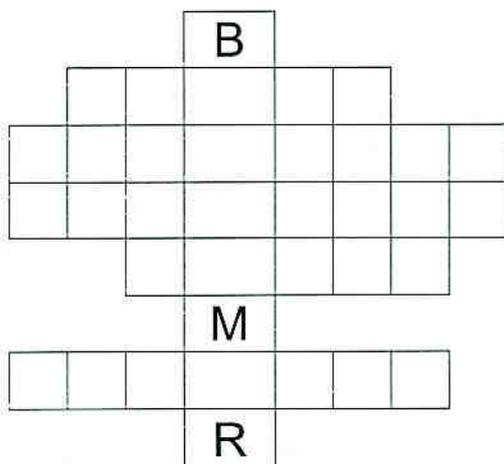
1. Dado Pršo
2. Niko Kranjčar
3. Davor Šuker
4. Zvonimir Boban
5. Robert Kovač

Top 5 najboljih nogometaša(strani)

1. Ronaldo
2. Eduardo da Silva
3. Roberto Carlos
4. Vitor Borba Rivaldo
5. David Beckman

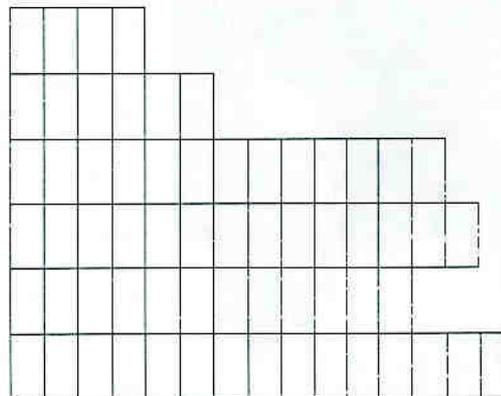

Križaljke i rebusi

Riješi križaljku i dobit ćeš ime kneza koji je postigao neovisnost hrvatske kneževine:

1. Ime prvog poznatog kneza Hrvatske
2. Teritorijalne zajednice u kojoj su Hrvati donosili važne odluke
3. Države pod čijom su vlašću bile hrvatske kneževine
4. Grad u kojem je stolovao knez Ljudevit
5. Ime kneza za kojeg je tiskana darovnica

1. Ružičasta dama, poznata pod nazivom...
2. Dečki, su ljudi, otkačeni i zgodni !
3. Udala se samo iz zabave i razvela odmah drugi dan, koje li je ta ?
4. Želio je osjetiti pravu ljubav, jadnik! On je...
5. Liz, Natasha, Jenny; jednim imenom...
6. Plakali su, pa im je pivo bilo puno suza, već dobro poznato...

Naj pjevač:

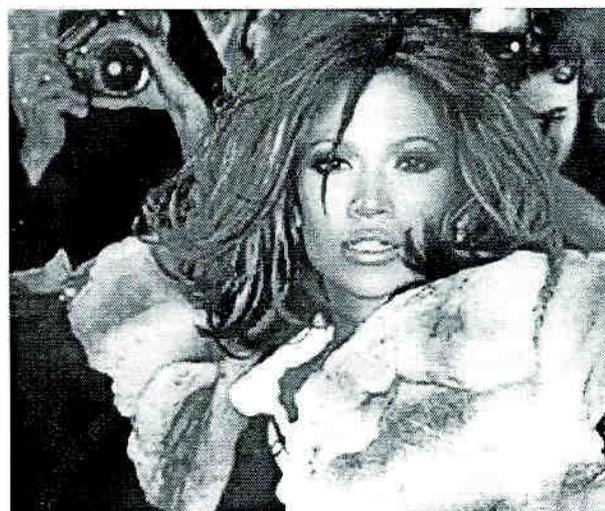
1. Eminem
2. Edo Maajka
3. 50 Centa
4. Rafael Dropulić
5. Robbie Williams

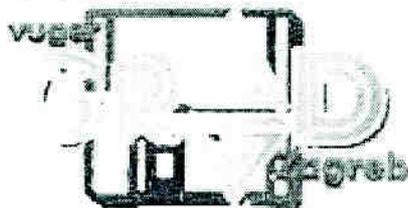
Naj pjevačica:

1. J. Lo
2. Nina Badrić
3. Pink
4. Vesna Pisarović
5. Shakira

Naj grupa:

1. ET
  2. Colonia
  3. Black Eyed Peas
  4. No Doubt
  5. Atomic Kitten
- Doroteja Lisak 7.c

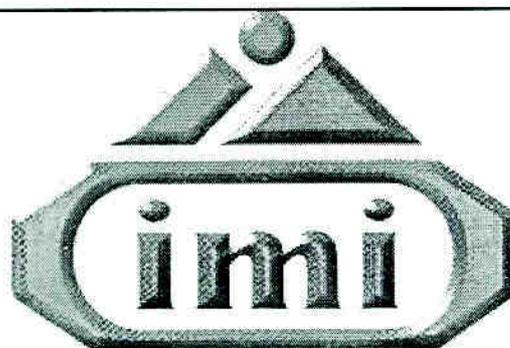

VUGERGRAD D.O.O.
Poduzeće za informatički
i organizacijski inženjering
10 000 ZAGREB, Gračanska c.183
Ž.R.: 30105-601-267077

Obrt za pekarstvo,
trgovinu i ugostiteljstvo
"Šimunić", Oroslavje
vl. Miljenko Šimunić

PEKARNICA I TRGOVINA "BIO zrnó"
vl. Daniel Pavlović
MARJA BISTRICA, Kolodvorska 96
Tel.:049/469-530

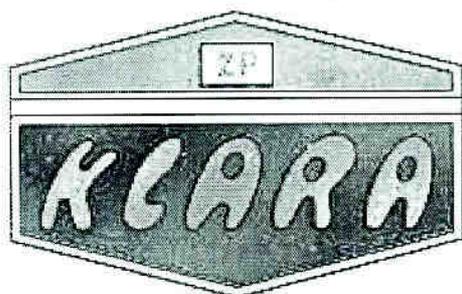
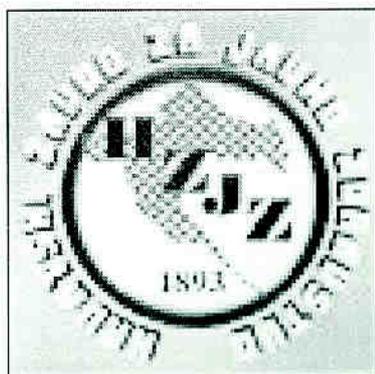

INDUSTRIJA MESA IVANEC

CRV d.o.o.
Rakarska 1a
10 410 Velika Gorica

Tel. +385(0)1 6233 760
Fax. +385(0)1 6233 761

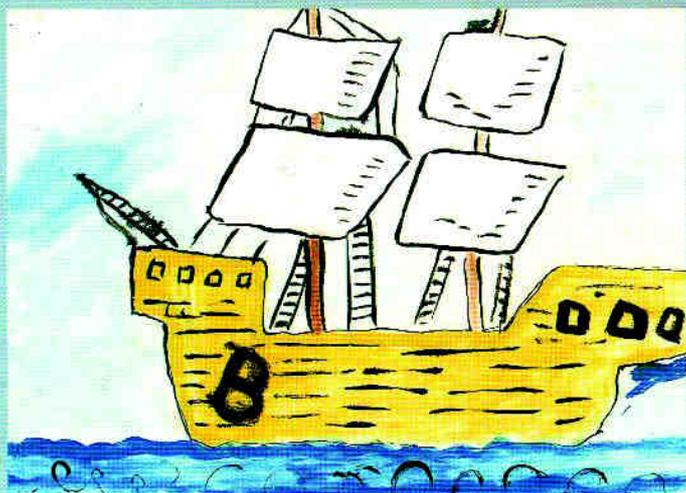

Zagrebačke pekarnice "KLARA" d.d.

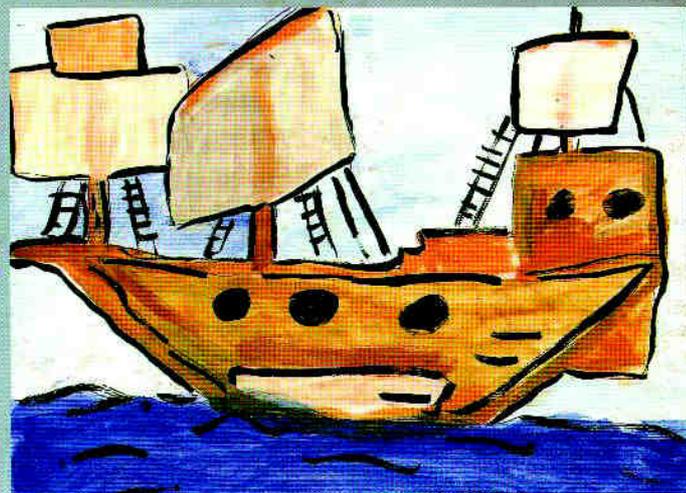
EKO FLOR

P L U S d.o.o.
za komunalne usluge

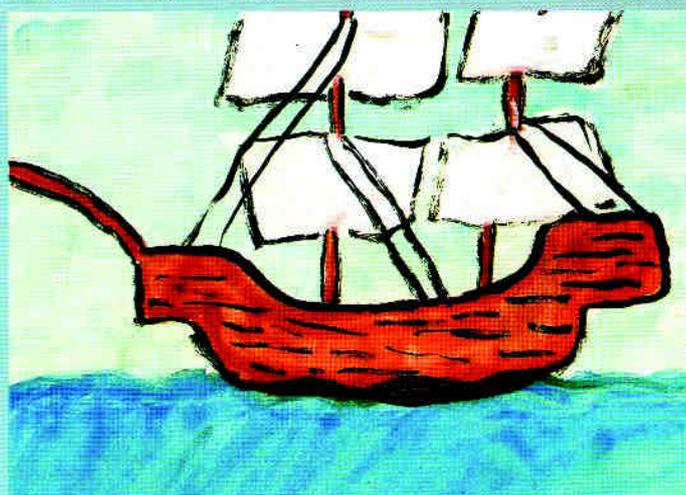
Strossmayerov trg 15
10450 Jastrebarsko
Hrvatska / Croatia

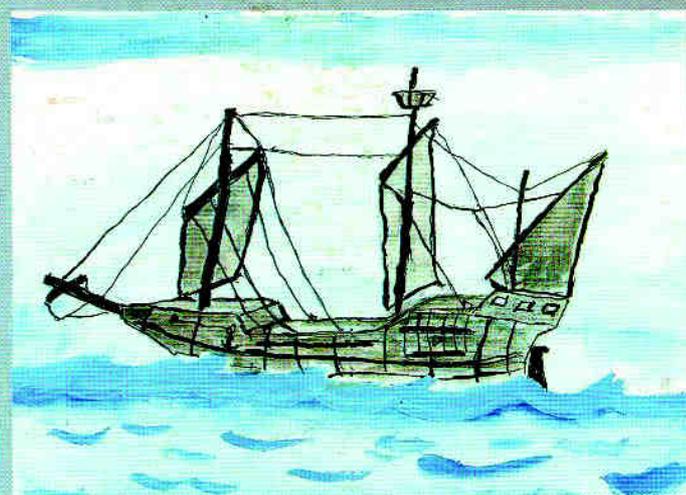
Andreja Drempetić 4.a

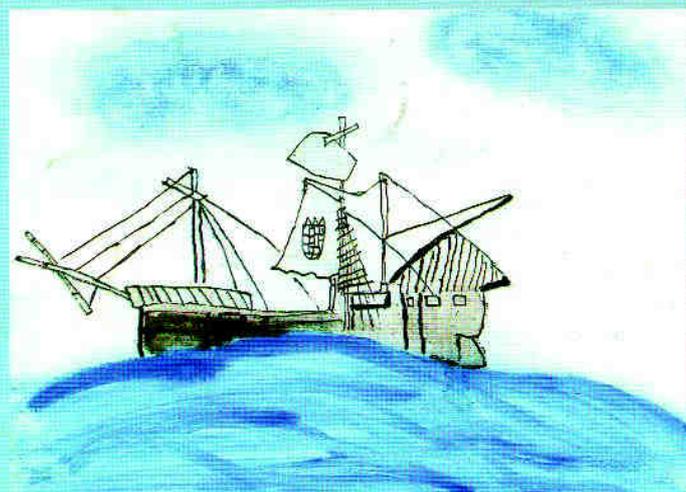
Mihael Klanjčić 4.a

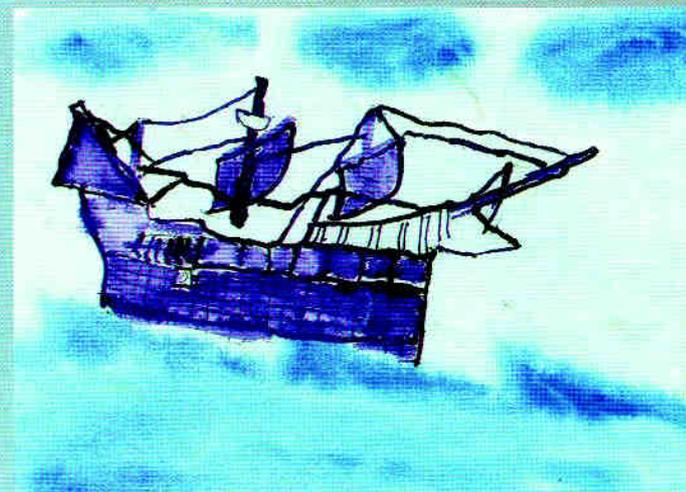
Petra Jožinec 4.a

Danijel Vidošić - PŠ Sveti Matej

Nikola Topolovec - PŠ Sveti Matej

Martin Labaš - PŠ Sveti Matej